

บทที่ 1

ประวัติเกี่ยวกับรถยนต์และการควบคุมรถยนต์

เป็นที่ยอมรับกันว่ารถยนต์มีบทบาทในเรื่องการขนส่งทางบกและยังเป็นการส่งเสริมกิจการอื่นอีกหลายประการ เช่น ทำให้มีการจำหน่ายสินค้าล่องตัวขึ้น ช่วยจัดการอยู่ไกลตัวของชาวไร่ชาวนา ทำให้เมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ๆ กระจายความแออัดในคันประชากรที่ต้องการออกไปอยู่นอกเมือง ธุรกิจรถยนต์นี้เองทำให้อุตสาหกรรมอื่นๆ กระจายไปในที่ต่างๆ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ทางอ้อมอีกมากมาย เกินกว่าที่จะคำนวณได้ ในบทนี้จะได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของรถยนต์โดยสังเขปทั้งที่อยู่ในต่างประเทศและของประเทศไทย ประวัติกิจการตำรวจและส่วนราชการ ของกรมตำรวจที่มีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมรถยนต์ ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยราชการอื่นอีกด้วย

1. ประวัติเกี่ยวกับรถยนต์

1.1 การประดิษฐ์รถยนต์ จากการค้นคว้าในเรื่องนี้ไม่ปรากฏว่าใคร เป็นผู้ประดิษฐ์รถยนต์เป็นคนแรกของโลก เพราะในระยะเวลาที่มีการประดิษฐ์รถยนต์นั้นหลายประเทศทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกาต่างก็แข่งขันกันสร้างรถยนต์หรือประดิษฐ์เครื่องจักร คงจะรักษาความลับในสิ่งประดิษฐ์ที่คิดค้นได้ เพิ่งจะมีหลักฐานแน่นอนว่านักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศสชื่อ นิโกลาส กูโยท์ (Nicolas Cugnot ค.ศ. 1725 - 1804) ได้คิดสร้างรถยนต์ชนิดสามล้อขึ้นคันหนึ่ง เมื่อ ค.ศ. 1769 มีล้อเป็นเหล็ก ใช้เครื่องจักรไอน้ำและลูกสูบติดต่อกันเป็นลึ้นกับล้อหน้า วิ่งได้ชั่วโมงละ 2 ไมล์ครึ่ง แต่รถนั้นจะต้องหยุดทุกๆ 100 ฟิต เพื่อทำกำลังไอน้ำที่หมดไปขึ้นใหม่ และต่อมาใน ค.ศ. 1770 ท่านผู้นี้ได้ประดิษฐ์รถจักรขนาดใหญ่อีกคันหนึ่งสำหรับบรรทุกสรรพาวุธ ปัจจุบันนี้รถคันนั้นรัฐบาลประเทศฝรั่งเศสได้เก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์สถาน ที่นครปารีส (National des Arts et Metiers Paris) เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ขมนับว่า เป็นรถยนต์คันที่เก่าที่สุดในโลกที่ยังเหลืออยู่

ต่อมา นายเมอร์ด็อก (Murdock ค.ศ. 1754 - 1839) ชาวชาติอังกฤษ ซึ่งเป็น
นักช่างกลพิเศษ มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยเจมส์วัตต์ ได้ประดิษฐ์รถยนต์ที่ใช้เครื่องจักรไอน้ำ เมื่อ
ปี ค.ศ. 1799 เครื่องจักรของท่านผู้นี้มีลักษณะแปลกกว่า ของคนอื่นที่ได้สร้างกันมา คือมีรูปร่าง
คล้ายตัวเต๊กแตน มีคันถีบเป็นเหล็กสำหรับถีบขึ้นถีบลง ก้าวหน้าก้าวหลัง ทำให้รถแล่นไปได้

ในปี ค.ศ. 1800 นายอาร์. เทรวิทิค (R. Trevithick ค.ศ. 1754 - 1833)
ได้สร้างรถยนต์ขึ้นอีกคันหนึ่ง นับว่าเป็นรถยนต์ที่มีประสิทธิภาพดีกว่าคันก่อนๆ เพราะว่าใน
วันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1801 เขาได้อำนาจรถยนต์คันนี้ขับเคลื่อนไปตามถนนได้เป็นครั้งแรก แต่
ด้วยเหตุที่รถคันนี้หนักวันกลบไปหมด ชาวบ้านจึงตั้งชื่อรถว่า "พาร์พิง แดร์ เวิลด์" (Parphing
Dare World) ซึ่งแปลว่า "ปีศาจถนน" ท่านผู้นี้ต้องสิ้นเงินไปเป็นจำนวนมากในการแก้ไขรถยนต์
ให้ดีขึ้น แต่ประชาชนก็ไม่นิยม จึงต้องเลิกแผนการสร้างรถต่อไป

ต่อมา นายเกอร์ที ชาวอังกฤษ ได้พยายามสร้างรถไฟขึ้น แล้วนายเฮนริก ได้เอา
แบบของเขาไปประดิษฐ์เพิ่มเติมเครื่องยนตรกลไกมากขึ้น เพื่อให้รถดูสวยงามและวิ่งได้เร็วขึ้น
การสร้างรถยนต์ได้เจียบหลายไประยะหนึ่ง จนกระทั่งมีชาวฝรั่งเศสผู้หนึ่ง ตามประวัติไม่ปรากฏ
ชื่ออะไร ในปี ค.ศ. 1890 ได้คิดแปลงแก้ไขรถยนต์ โดยทดลองวิ่งจากกรุงปารีสถึงเมืองส็อง
ซึ่งมีระยะทาง 250 ไมล์ แต่รถยนต์คันนี้ผู้ขับไม่สามารถจะบังคับให้หยุดหรือให้เลี้ยวได้ทั้งใจ
ของคนที่ขับ¹

1.2 การสร้างรถยนต์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับความ
ปลอดภัยในการขับรถ ของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับการประดิษฐ์
รถยนต์ไว้ในหนังสือชื่อ **Driver Education and Traffic Safety** ซึ่งพอจะสรุปถึง
ต่อไปนี้ =

¹• สงวน อึ้งก., สิ่งแรกในเมืองไทย, (พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2502), หน้า 35

ในปี ค.ศ.1892 ชาร์ลและแฟรงค์เกอร์เปียร์ (Charles & Frank Duryea) ได้เริ่มประดิษฐ์รถยนต์ขึ้นเป็นครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา และในปี ค.ศ.1895 ได้แล่นรถยนต์ที่สร้างขึ้น จากเมืองแจ๊คสันปาร์ค ชิคาโก ไปยังเมืองซีแวนตัน อิดลินอยส์ เฉลี่ยความเร็วประมาณ 5.05 ไมล์ รถของเขาที่สร้างขึ้นเป็นรถเล็กๆเรียกว่า Horseless Chariages ใช้กำลังไฟฟ้าและไอน้ำ โดยการเผาไหม้ภายในให้เกิคว่างงาน ในปี ค.ศ.1901 มีโรงงานสร้างรถยนต์โอสโมบิล (Oldsmobile)

ในปี ค.ศ.1893 เฮนรีฟอร์ด (Henry Ford) ได้ประดิษฐ์รถยนต์เป็นครั้งแรก สถานที่ประดิษฐ์รถยนต์อยู่ที่ Bagley Avenue Detroit และโรงงานของเขาได้เก็บไว้เป็นพิพิธภัณฑ์ที่ Greenfield Village; Dearborn.

ในปี ค.ศ.1907 เฮนรีฟอร์ด (Henry Ford) ผู้ซึ่งมีความปรารถนาที่จะสร้างรถยนต์ออกขายในราคาถูก จึงได้คิดแบบต่างๆของอะไหล่ เครื่องยนต์ ถึง 15,000,000 แบบ และอีก 20 ปีต่อมา เขาก็ประสบความสำเร็จในการสร้างรถยนต์ฟอร์ด ออกขายมากมาย

ในปี ค.ศ.1912 ชาร์ล เกตเตอร์ริง (Charles Kettering) ได้ขายเครื่องสตาร์ทด้วยไฟฟ้า ให้บริษัทคาร์ดิแลค (Cadillac) ซึ่งเป็นการวิวัฒนาการรถยนต์ โดยไม่ต้องใช้มือหมุนอีกต่อไป

ในปี ค.ศ.1914 รถยนต์ในสหรัฐอเมริกา ใช้เกียร์ขับเคลื่อน และใช้พวงมาลัยซ้ายมือ ตั้งแต่นั้นมา

1.3 การควบคุมรถยนต์ในสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีการ เศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง มีการผลิตรถยนต์ออกใช้ และส่งไปขายต่างประเทศมาเป็นเวลานาน บริษัทเจนเนอรัลมอเตอร์ได้พยากรณ์ว่า จากปี ค.ศ.1939 - 1960 สหรัฐอเมริกาจะมีรถยนต์ประมาณ 38 ล้านคัน แต่

พอลถึงปี ค.ศ.1960 กลับมีรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า^{2.} และขณะนี้ในสหรัฐอเมริกา มีรถยนต์
ที่จดทะเบียนแล้วไม่น้อยกว่า 100 ล้านคัน ประชากรของสหรัฐอเมริกาประมาณ 200 ล้านคน
เฉลี่ยแล้วรถยนต์ 1 คัน ต่อพลเมือง 2 คน การบริหารงานในเรื่องการจดทะเบียนรถยนต์
เป็นเรื่องใหญ่ แต่ละมลรัฐดำเนินการเองโดยรัฐบาลท้องถิ่นหรือเทศบาลท้องถิ่นเรียกเก็บภาษี
รถยนต์ไว้เพื่อบำรุงท้องที่ ถนนหนทางและบางส่วนส่งให้รัฐบาลกลาง ฝ่ายตำรวจไม่ได้เกี่ยว
ข้องในเรื่องเหล่านี้ นอกจากมีหน้าที่ควบคุมดูแลการจราจร ปรากฏว่ามีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจร
และกฎหมายทางหลวง คั้งนั้นเมื่อใดจดทะเบียนให้รถยนต์คันใดเจ้าหน้าที่ของมลรัฐนั้นจะส่ง
สำเนาเอกสารมาเก็บไว้ที่หน่วยทะเบียนกลาง กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อให้ตำรวจเอฟ.บี.ไอ.
ได้ให้ความช่วยเหลือในเมื่อมีการแจ้งรถยนต์หายหรือมีเหตุเกี่ยวกับรถยนต์ในการกระทำความ
ผิดต่างๆ ในปี ค.ศ.1968 จากสถิติตำรวจ เอฟ.บี.ไอ. ปรากฏว่าทุกๆ 48 วินาทีจะได้รับแจ้ง
ว่ารถยนต์หาย และในปี ค.ศ.1968 มีรถยนต์ถูกลักขโมยไปทั้งสิ้น 777,800 คัน^{3.} ปรากฏว่า
เจ้าหน้าที่สามารถติดตามเอารถยนต์กลับคืนมาให้เจ้าของได้คิดเป็นร้อยละ 85 และถ้าคิดเฉลี่ย
ราคารถยนต์ที่หายไปประมาณคันละ 200 เหรียญ ก็จะเป็นเงินที่ต้องสูญเสียปีละประมาณ 140
ล้านเหรียญ หรืออาจจะถึงประมาณปีละ 240 ล้านเหรียญ นอกจากนั้นยังปรากฏว่าผู้ที่ถูกตำรวจ
ในมลรัฐต่างๆ จับกุมเกี่ยวกับคดีลักขโมยรถยนต์ เป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีมีจำนวน 2 ใน 3
ของผู้ถูกจับกุมทั้งหมด^{4.}

-
2. Hans J. Morgenthau, Politics Among Nations (New York: Alfred A. Knopf, 1967), p.361.
 3. Charance M. Kelley, Auto Theft Committee Report, The Police Yearbook, 1970, p.223.
 4. Thomas A. Williams, The Problem and The Challenge Auto Theft, in The F.B.I. Law Enforcement Bulletin (December, 1968), p.14

ในสหรัฐอเมริกา มีสมาคมช่วยเหลือกิจการตำรวจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ และการลักขโมยรถยนต์ เป็นอย่างดี เป็นต้นว่า นับแต่โรงงานผู้ผลิตรถยนต์ได้ปรับปรุงในด้านความปลอดภัยของผู้ขับขี่ เช่น สร้างสายรัดป้องกันอันตราย เมื่อรถวิ่งในเส้นทางที่มีการเสียด้านทางก่อนจะผ่านไปได้เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้รัดเข็มขัดนั้นก่อน เมื่อรถเกิดชนกันแม้กระทั่งที่จอดรถจะแตกละเอียดก็ไม่ใช่อันตราย ภายในก็ควยหนังนิ่มหรือพลาสติก พวงมาลัยก็สามารถพับได้โดยอัตโนมัติ ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันการลักขโมยรถยนต์ทางโรงงานผู้ผลิตได้มีการประชุมปรึกษาหารือใช้เทคนิคใหม่ ๆ ป้องกันทรัพย์สินภายในรถยนต์ เช่น เวลาเปิดรถจะมีเสียงแตรดังหรือเมื่อถอดกุญแจไฟออกแล้วพวงมาลัยจะล็อกทันทีไม่อาจจะขยับรถไปได้ กระจกก็สร้างพิเศษไม่ง่ายแก่การที่จะใช้ไขควงงัดรูปร่างออกเพื่อเปิดเอาทรัพย์สินไปได้ง่าย ๆ แต่ที่ปรากฏว่าจำนวนรถยนต์หายในสหรัฐอเมริกาก็ยังมีสถิติสูงอยู่เช่นเอง ทั้งนี้เป็นเพราะความประมาทเลินเล่อของเจ้าของเป็นส่วนใหญ่

แม้ว่าสหรัฐอเมริกาจะมีสถาบันป้องกันการโจรกรรมมากมายและใช้เครื่องมือสื่อสาร สมอกลดเข้าช่วยในการสื่อสาร มีข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการลักขโมยรถ ข้ามแดนกับประเทศแคนาดา และเม็กซิโกก็ตาม รถยนต์ก็มีโฉมใหม่ที่จะลดลงในการแจ้งหาย องค์การเหล่านี้มี The American Automobile Associations (AAA.) The National Auto Theft Bureau. (NATB) The American Association of Motor Vehicle Administration. (AAMVA) The Vehicle Identification Number. (VIN) The Society of Auto Engineers. (SAE) The Nationwide Law Enforcement Teletype System. (LETS) The Computer Oriented Police System. (COPS) The National Crime Information Center. (NICI).

คนอเมริกันที่ถูกฉ้อโกงโดยคนขโมยรถแล้วไม่มีโอกาสที่จะไปขอใบอนุญาตจากรัฐอื่นได้อีกแม้จะเป็นรัฐอาสาสมัครก็ตาม เพราะมีหน่วยงานควบคุมอยู่ที่กรุงวอชิงตัน เรียกว่า "The National Driver Register Service (NDRS)" ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1960 โดยขึ้นอยู่กับ The Department of Transportation

เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีรถยนต์ใช้มากมาย มีถนนหนทางกว้างขวาง มีการติดต่อไปมาระหว่างชนบทกับเมือง นคร ต่างๆ จากเหนือสู่ใต้ จากตะวันตกสู่ตะวันออก และมีทางเชื่อมโยงกับประเทศใกล้เคียงเป็นอย่างดี ภาษีอากรที่เก็บจากประชาชน ทางราชการของสหรัฐอเมริกาได้แบ่งออกเพื่อใช้ในการก่อสร้างทาง ก่อสร้างสะพานและบำรุงรักษา และใช้จ่ายเป็นค่าอำนวยความสะดวกในการจราจร ดังนี้คือ -

58.0 เปอร์ เซ็น ใช้ในการก่อสร้างทางหลวงไฮค์เวย์ การบำรุงรักษาและการบริหารงานเกี่ยวกับกิจการของทางหลวง

27.5 เปอร์ เซ็น ใช้ในการก่อสร้างและบำรุงรักษาทางในเขตชนบท เช่นทางจากเขตหมู่บ้าน เมือง และนคร ให้มีการเชื่อมโยงติดต่อกัน

6.8 เปอร์ เซ็น ใช้เกี่ยวกับกิจการที่ไม่เกี่ยวกับทางหลวงไฮค์เวย์

4.6 เปอร์ เซ็น ใช้ในการหาทุนมาเพิ่มเติมโดยอาศัยดอกเบี้ยจากพันธบัตรทางหลวงไฮค์เวย์

3.1 เปอร์ เซ็น ใช้ในกิจการงานของตำรวจทางหลวงแห่งมลรัฐนั้น 5.

จะเห็นได้ว่า จำนวนเงินภาษีที่รัฐเรียกเก็บจากประชาชนไปนั้นได้มีการนำไปใช้เกี่ยวกับเรื่องการบริหารในค่านคมนาคน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการเคลื่อนไหวถ่ายเทจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งได้อย่างรวดเร็วและคล่องตัว ประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยที่ยังมีการคมนาคนและการสื่อสารไม่เจริญนั้นก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมากมายระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ในการที่จะรวมตัวกันก่อตั้งเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้นมา

5.

The American Automobile Associations Official Book of Driver
rd.
Instruction and Information, Sportsman like Driving (3 ed., New York:
Mc Graw-Hill Book Company Inc., 1955), p.430

เพราะทางฝ่ายเหนือเป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ในทรัพยากร เป็นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ส่วนทางฝ่ายใต้เป็นแต่การเกษตรกรรม มีแรงงานล้นเหลือความแตกต่างในด้านสังคมและเศรษฐกิจในขณะนั้นมีมาก ต่อมาเมื่อได้รวมกันเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาก็ยังเห็นความแตกต่างดังกล่าวนี้อยู่อีกอย่างชัดเจน แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นการรวมกันแต่ในด้านการเมือง ส่วนในด้านเศรษฐกิจนั้นยังไม่อาจที่จะรวมกันได้อย่างแนบแน่นเท่าใดนัก ในปัจจุบันจึงอาจกล่าวได้ว่า คนอเมริกันเป็นบุคคล "หลังพวงมาลัย" ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่า รถยนต์เป็นสิ่งจำเป็นแก่การค้าขายของคนอเมริกันเป็นส่วนใหญ่ เมื่อรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นเรียกเก็บภาษีมากขึ้น ใต้นำมาเสริมสร้างการเศรษฐกิจให้หมุนเวียน มีการสื่อสารติดต่อกันเป็นอย่างดี ความแตกต่างระหว่างรัฐต่างๆก็ค่อยๆหายไป

ในส่วนที่เกี่ยวกับทะเบียนรถยนต์นั้น เมื่อมีการซื้อขายรถยนต์ก็จะมีกรรมวิธีที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือแต่ละมลรัฐจะส่งสำเนาเอกสาร เช่น ชนิดของรถยนต์ รุ่นใด ปีใด มีหมายเลขเครื่องยนต์ เลขตัวถัง สี ใครเป็นเจ้าของ ฯลฯ ไปเก็บไว้ที่ศูนย์รวมข้อมูล ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อให้ตำรวจ เอฟ.บี.ไอ. ได้เก็บไว้ตรวจสอบและช่วยเหลือตำรวจท้องถิ่นในเรื่องการลักขโมยรถยนต์หรือการประกอบอาชญากรรมที่ใช้รถยนต์ นอกจากนั้นแล้วยังมีหน่วยงานและเอกชนหรือบริษัทผู้สร้างรถยนต์ได้ขายเหลือเป็นองค์ในการให้ข้อมูลต่างๆ ในทะเบียนรถยนต์นั้นผู้เป็นเจ้าของจะต้องเก็บไว้ในที่ที่ตนเท่านั้นทราบคนเดียวแม้จะเก็บไว้ในตัวรถก็ตาม ทั้งนี้ในกรณีที่ไปถูกตรวจสอบเมื่อขับรถยนต์ข้ามมลรัฐอื่น ตำรวจในสหรัฐอเมริกา โดยทั่วไปจะไม่ทำการหยุดรถยนต์หรือกระทำการอย่างใดๆเพื่อเรียกให้คนขับรถยนต์หยุดโดยไม่มีเหตุอันสมควร การที่ตำรวจจะทำการหยุดหรือขอตรวจค้น ต้องเป็นกรณีที่จำเป็นอย่างถึง เช่น ในกรณีที่มีการปล้น หรืออาชญากรรม หรือมีการลักขโมยรถยนต์แล้วขับหลบหนีมา การปิดกั้นถนนหนทางก็กระทำเป็นเรื่องเป็นราว มีรถยนต์ตำรวจหลายคันแสดงให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งตำรวจในเครื่องแบบมาขึ้นแจ้งเหตุผลของการที่จำเป็นต้องให้ประชาชนเสียเวลา จะไม่เรียกให้หยุด หรือขอทำการตรวจค้น หรือกั้นถนนหนทาง หรือเปิดไซเรน ให้ผู้ขับรถยนต์หยุด โดยไม่เกี่ยวกับหน้าที่อย่างใน

ประเทศค่อยพัฒนาต่างๆไป หากเรียกตรวจโดยไม่มีเหตุผลแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องรับผิดชอบ เพราะการที่หยุดรถยนต์ผู้อื่นเพียงประเดี๋ยวเดียวนั้น หมายถึงการทำให้เขาเสื่อมเสียอิสรภาพ ในการเคลื่อนไหว เสียผลประโยชน์ในการประกอบอาชีพ หากเป็นนักธุรกิจแล้ว การเสียเวลา เพียง 1 - 2 นาที อาจหมายถึงการสูญเสียเงินไปเป็นจำนวนมากทีเดียว ดังนั้น ตำรวจของ สหรัฐอเมริกาจึงไม่กระทำในเรื่องดังกล่าว แม้แต่การจะจับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการขับรถ เร็วเกินอัตรา ตำรวจก็จะคอยซุ่มอยู่ในที่ลับและตรวจสอบด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์แล้วสั่งการทางวิทยุให้ตำรวจอีกจุดหนึ่งทำการหยุดรถ แล้วทำการปรับทันที หากมีการโต้แย้งก็ไปศาลท้องถิ่นซึ่ง นับว่าสะดวกรวดเร็วอย่างมาก 6.

ในกรณีที่มีการละเมิดกฎหมายจราจรบนทางหลวงอย่างรุนแรง ตำรวจมลรัฐนั้นจะ ส่งเรื่องให้ัยการท้องถิ่นฟ้องศาล หรือบางมลรัฐตำรวจจะดำเนินการเอง เพื่อให้ศาลตั้งยึดหรือ เพิกถอนใบอนุญาตขับรถรถยนต์เสีย การที่คนอเมริกันถูกยึดใบอนุญาตขับรถนั้นถือว่าเป็นเรื่อง ร้ายแรงมาก เพราะเท่ากับเป็นการตัดมือตัดเท้าในการประกอบอาชีพของประชาชนที่เกี่ยว และ การที่จะไปขอใบอนุญาตขับรถยังมีมลรัฐอื่นอีกนั้นเป็นเรื่องที่กระทำได้ยากมาก เพราะทุกมล รัฐจะมีการ เก็บข้อมูลไว้พร้อมทั้งแจ้งไปยังศูนย์กลางที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ดังกล่าวมาแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับคำร้องขอมิใบอนุญาตขับรถใหม่ จะทำการสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่มลรัฐ เคิมหรือศูนย์กลางว่า บุคคลผู้นั้นมีความบกพร่องอย่างไรจึงไปถูกเพิกถอนหรือยึดใบอนุญาตขับรถ ไม่เหมือนกับประเทศไทยที่มีการออกใบอนุญาตขับรถอย่างง่ายดาย บางคนจึงไม่มีความกังวลใจในเรื่องตำรวจยึดใบอนุญาตขับรถไว้ เพราะบุคคลนั้นมีใบอนุญาตขับรถ อยู่หลายใบ เนื่องจากมีความสามารถให้เจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ได้ในหลายจังหวัด จึงปรากฏ ว่าใบอนุญาตขับรถที่ตำรวจจราจร ตำรวจนครบาล ตำรวจทางหลวง หรือแม้แต่ส่งมายังที่ กองทะเบียน กรมตำรวจ ไม่มีเจ้าของติดตามขอรับกลับคืนไปใช้ในการขับรถ ตามกฎหมาย

6. จากประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้ไปศึกษาและปฏิบัติงานในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ. 2511

รถยนต์นั้น เมื่อบุคคลใดขับรถจะต้องมีใบอนุญาตติดตัวเสมอ จึงมีทางเดียวที่ขับรถอยู่ได้คือ ขับโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต หรือใช้ใบอนุญาตฉบับอื่นแทน เพราะมีอยู่หลายใบดังกล่าวนี้

1.3.1 การได้รับใบอนุญาตขับรถในสหรัฐอเมริกา

แต่ละมลรัฐมีวิธีการของตนเองจึงเป็นการยากที่จะกำหนดให้แน่ชัดลงไปได้ ที่แน่นอนที่สุดก็คือ ทุกมลรัฐได้มีการทดสอบความสามารถของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นอย่างดี สำหรับเรื่องอายุของผู้ที่จะขับรถได้นั้นก็เป็นส่วนประกอบสำคัญในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่อย่างหนึ่งซึ่งแต่ละมลรัฐไม่เหมือนกัน บางมลรัฐกำหนดอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป บางมลรัฐกำหนดตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เช่นมลรัฐโอไฮโอ กำหนดอายุตั้งแต่ 16 - 18 ปี ถ้าจะขอใบอนุญาตขับรถจะต้องมีคำยินยอมของผู้ปกครองแนบมาด้วยทางการจึงจะยอมทดสอบความสามารถและออกใบอนุญาตให้ และในการออกใบอนุญาตขับรถนั้น ทางการจะออกใบอนุญาตขับรถ "ชั่วคราว" ให้ใช้ในระยะเวลา 6 เดือน หรือ 1 ปี เสียก่อน ส่วนใบอนุญาตจริงนั้นให้ใช้ได้ไม่เกิน 3 ปี⁷ วิธีการเช่นนี้ก็ปรากฏว่ามลรัฐอื่นก็นำไปใช้อย่างเดียวกัน เช่น มลรัฐนอร์ทแคโรไลนา เป็นต้น

1.3.2 การขับรถในสหรัฐอเมริกาและการอบรมต่างๆ

เนื่องจากสหรัฐอเมริกาใช้รถยนต์เป็นจำนวนมากดังกล่าวมาแล้ว จึงมีการสำรวจว่า การที่คนอเมริกันขับรถได้นั้นเนื่องมาจากอะไรบ้าง ปรากฏว่าได้รับคำตอบดังนี้ -

7.

Department of Highway Safety, Digest of Motor Vehicle Laws of Ohio

(Ohio:Columbus Blank Co., 1968), p.3.

เรียนขับเอง	38	เปอร์เซ็นต์
เพื่อนสอนให้	29	เปอร์เซ็นต์
คนขายรถสอนให้	4	เปอร์เซ็นต์
ญาติพี่น้องสอนให้	19	เปอร์เซ็นต์
เรียนจากหลักสูตรการขับรถยนต์	10	เปอร์เซ็นต์

ทั้งนี้ คัดจากการได้รับคำตอบคำถามจากบุคคล 7,998 คน 8.

ทางการ เห็นว่าการสอนขับรถยนต์ เป็นเรื่องที่จะต้องมีการสอนอบรมกันในโรงเรียนต่างๆ สหรัฐอเมริกาจึงได้มีหลักสูตร เรียกว่า Driver Education and Training เพื่อให้เด็กเรียนตั้งแต่ชั้นประถมขึ้นไป เป็นการเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการจราจรเบื้องต้น (Safety Education) ครั้นพอถึงชั้นมัธยมก็มีหลักสูตร เกี่ยวกับการฝึกหัดขับรถยนต์ มีการสอนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องยนต์กลไก การทำงานของเครื่องยนต์ มีการสอนทั้งในห้องและนอกห้องเรียน เช่นที่โรงเรียนไฮคัสกูลยอร์กเทาว์ ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เป็นต้น

1.3.3 การสอนขับรถยนต์

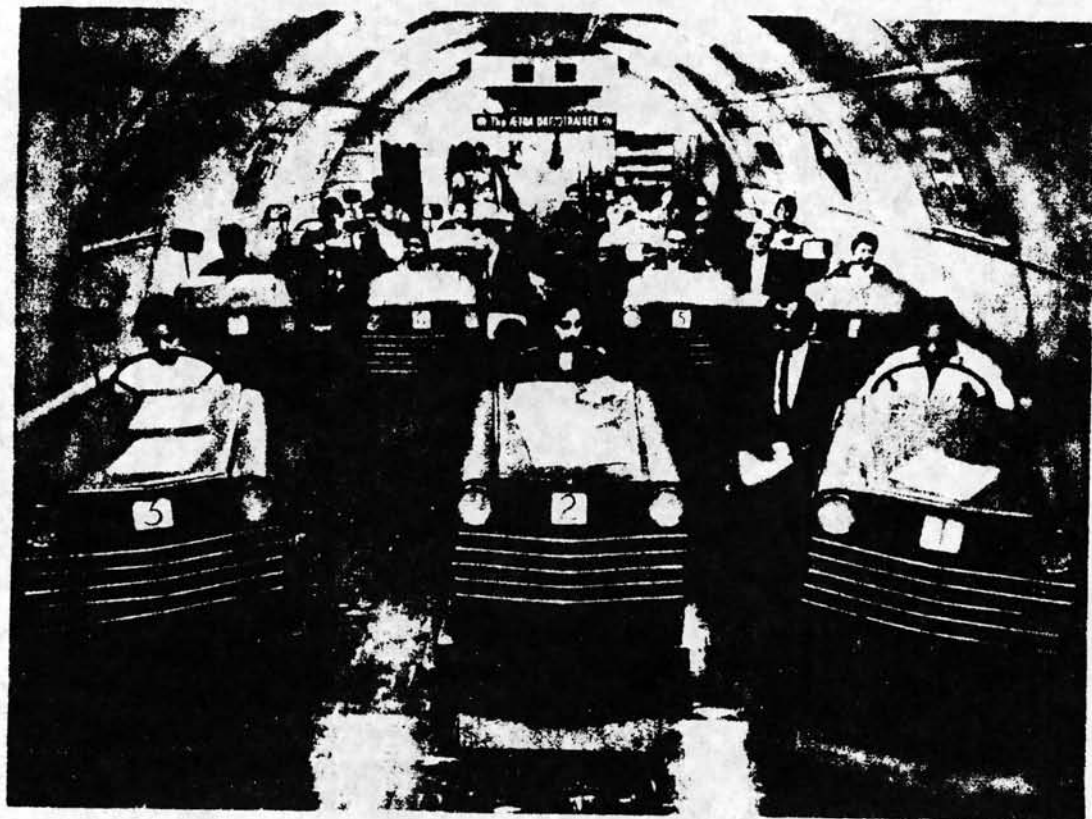
ในสหรัฐอเมริกาผู้ขับรถยนต์ทุกคนจะต้องหยุดรถห่างจากรับส่งนักเรียนอย่างน้อยประมาณ 10 ฟุต จะแซงขึ้นไปไม่ได้ จนกว่ารถโรงเรียนได้เคลื่อนที่ไปแล้ว ซึ่งเป็นกฎหมาย ที่ให้ความปลอดภัยแก่เด็กนักเรียน และทุกคนที่ขับรถยนต์ตามรถโรงเรียนต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด

โรงเรียนมัธยมแทบทุกแห่งในสหรัฐอเมริกา จะมีครูที่มีความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไกมาอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่เด็ก เด็กที่ขับรถยนต์เป็นมาก่อนก็ต้องมาฟัง

8.

The Sportsman Like Driving, op. cit., p. 16

การฝึกหัดขับรถยนตร์ในสหรัฐอเมริกาภายในสถานที่

เป็นการประคับประคองความรู้ไปด้วย ครูที่จะมาเป็นผู้สอน จะต้องเป็นบุคคลที่มีความมอทนในการฝึกเด็ก ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วเป็นอย่างดี สามารถที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทัน ท่วงที แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้รับการฝึกได้อย่างรวดเร็ว ในบางมลรัฐ ผู้ที่จะเป็นครูสอนชั้นรด ынตรจะต้องได้รับใบรับรองจากรัฐเสียก่อน เช่น รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นต้น

1.3.4 การอบรมก่อนฝึกหัดชั้นรด ынตร

โรงเรียนสอนชั้นรด ынตร ได้มีหลักสูตร เกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ ชั้นรด ынตร เช่น สอนหลักแม่แคบิค แรงธรรมชาติที่มีผลต่อการชั้นรด ынตร ได้แก่แรงเฉื่อย แรงเหวี่ยง แรงต้านทาน กฎของการเคลื่อนที่ กำลังของเครื่องรด ынตร ระยะทางของการตัดสินใจ ระยะทาง ที่รดจะหยุดได้ ระบบการจราจรในเมืองหลวง ในเมือง หรือในชนบท อิทธิพลของเครื่องรด ынตรกล ไกที่บทบาทต่อตนเองและสังคม สาเหตุของอุบัติเหตุและความเสียหายที่จะได้รับทั้งตนเองและ ผู้อื่น ความสัมพันธ์ระหว่างคนชั้นรด ынตรด้วยกันและคนเดินเท้าหรือสัตว์พาหนะ สภาพของกินน้ำ อากาศ ความเร็วของรด ынตรแต่ละชนิด สภาพของรด ынตร สภาพของชุมชนที่ขยายตัวออกไป สภาพของการขนส่งสินค้า อุบัติเหตุย่อมเกิดได้ตลอดเวลา เมื่อเกิดขึ้นแล้วต้องสูญเสียชีวิต ร่างกาย เสียค่ารักษาพยาบาล เสียค่าชดเชยให้บุคคลอื่น เสียค่าทนาย ค่าประกัน หรือถูกยึดใบอนุญาต ดัง คมต้องรับการะในการ เพิ่มโรงพยาบาล เพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ เสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมหรือ สร้างหรือเปลี่ยนแปลงสมบัติบางอย่าง ที่เป็นของส่วนรวม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยยิ่งขึ้น

การอบรมดังกล่าวได้ย่ำถึงมารยาทในการชั้นรด ынตร เป็นพิเศษ การฝึกหัดครั้งแรก เป็นการทดสอบชั้นรด ынตรทดลองซึ่งอยู่ในห้องเรียนนั่นเอง ทุกคนจะมีกราฟแสดงความสามารถ ครูที่ด คุมจะทราบถึงวิธีการต่างๆของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เช่นการตัดสินใจในการเหยียบเบรค การ เลี้ยวรด การหยุดรด ปฏิกริยาจะแสดงออกทางกราฟ เมื่อบกพร่องอย่างใดก็จะได้แก้ไขต่อไป

โรงเรียนสอนชั้นรด ынตร มีตำราไว้ให้เด็กได้ศึกษากันคว่าอ่านมากมาย โรง เรียนมีรด ынตรให้เด็กได้ฝึกหัดชั้นรด ынตรอย่างเพียงพอ รด ынตร 1 คัน ต่อเด็กเพียง 3 - 4 คน เท่านั้น ซึ่งจะกล่าวถึงถึงการฝึกหัดชั้นรด ынตรในข้อต่อไป

1.3.5 การฝึกหัดขับรถยนต์

ก่อนที่จะให้เด็กนักเรียนฝึกหัดขับรถยนต์ ครูจะอบรมเกี่ยวกับมารยาทที่พึงงามของผู้ขับรถเสียก่อน ต่อจากนั้นก็อธิบายถึงวิธีการขับรถยนต์บนทางหลวง โดยให้นักเรียนอ่านแผนที่และศึกษาถึงเครื่องหมายต่างๆบนแผนที่และเครื่องหมายการจราจรบนทางหลวงต่างๆ การอ่านแผนที่เป็นนั้น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการขับรถยนต์ในสหรัฐอเมริกา ไม่เช่นนั้นจะเดินทางล่าช้าเสียเวลาและไม่ปลอดภัย ทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง มีเส้นทางหลายทางที่ไม่ได้ผู้ขับรถจะใช้เส้นทางใดที่สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ก็ได้จากการอ่านแผนที่เป็นนั่นเอง

การฝึกหัดขับรถยนต์ในชั้นนี้ ครูจะไม่อธิบายเกี่ยวกับเครื่องยนตร์กลไกของเครื่องยนต์ เพราะได้ศึกษามาแล้ว แต่จะตรวจดูสภาพของร่างกายและจิตใจว่า เด็กพร้อมที่จะรับการฝึกหัดขับรถยนต์หรือไม่เพียงใด เพราะการฝึกหัดขับต้องมีความอดทนและมีการตัดสินใจที่ถูกต้องแน่นอน รถยนต์ที่ใช้ฝึกหัดขับนั้น ไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือของรัฐ จะทาสีให้สดใสสะอาด มีตัวอักษรบอกเป็น "รถฝึกหัดขับ" ของสถาบันแห่งนั้นให้เห็นชัดเจน ทั้งสองข้างตัวรถยนต์ รถยนต์ก็จัดสร้างมาเป็นพิเศษ เรียกว่า Dual Control Automobile รถชนิดนี้มี ครีซ เบรค อย่างละ 2 คู่ สำหรับที่เด็กฝึกหัดจะมีคันเร่งน้ำมัน พวงมาลัย ส่วนหนึ่งของครูไม่มี (รถชนิดนี้ สหรัฐอเมริกา ได้ช่วยเหลือโครงการฝึกพลขับ กรมตำรวจ มา 10 คัน ขณะนี้ใช้ฝึกสอนตำรวจพลขับ ที่โรงเรียนตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี) การที่ไม่มีพวงมาลัยเพิ่มอีกนั้น เป็นที่เกะกะแก่ครู เมื่อครูจะให้รถหยุดก็เหยียบเบรค หรือครีซ รถก็จะเคลื่อนไปอย่างช้าๆ ไม่เป็นอันตรายในการฝึก ในขณะที่ฝึกครูจะสังเกตดูการออกรถ การเลี้ยว การให้อานัติสัทภาคณ การหยุด การตัดสินใจต่างๆ จะทราบดีว่าเด็กคนนั้นมีอารมณ์ในขณะที่ขับรถเป็นอย่างไร เมื่อเห็นว่าเด็กขับใช้ได้ ก็สั่งให้ออกจากบริเวณโรงเรียนขับสู่ถนนในเมืองหรือหมู่บ้าน เพื่อให้เด็กได้พบกับจราจรอย่างแท้จริง เมื่อมีข้อบกพร่องอย่างใด ครูจะเก็บรวบรวมนำมาวิจารณ์และหาทางแก้ไขในการฝึกหัดขับครั้งต่อไป

กรมตำรวจทางหลวงหรือตำรวจท้องที่ ได้ไปทำการให้ความรู้แก่นักเรียนโรงเรียนต่างๆ เพื่อทำการคุ้นเคยกัน กับให้ทราบแนวทางปฏิบัติก่อนสังคม เมื่อเด็กได้รับ

ใบอนุญาตให้ขับรถได้มีโอกาสต่อไป เพราะรถยนต์มีกำลังแรงมากขึ้นมากเท่าใดก็
เป็นของแน่นอนว่า ผู้ขับรถจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมากยิ่งขึ้นเท่านั้น
ในมลรัฐโอไฮโอ ตำรวจทางหลวงของรัฐ จะเป็นผู้ฝึกอบรมให้แก่โรงเรียนต่างๆ ซึ่งโรงเรียน
เหล่านั้นจะต้องกำหนดวันเวลาไว้ให้แน่นอน ไม่ได้เป็นการสอนหรือแนะนำพิเศษ เหมือนกับมลรัฐ
อื่นๆ การสอนของตำรวจทางหลวงนี้ ได้กระทำอย่างจริงจัง นับตั้งแต่ให้ทราบถึงส่วนประกอบและ
โครงสร้างของตัวรถยนต์ ส่วนประกอบของเครื่องยนต์ ระบบเกียร์ ระบบน้ำมัน ระบบไฟ ตลอดจน
ทั้งการทำงานของเบรคเตอร์ หรือเครื่องมืออย่างอื่น ในการฝึกหัดขับ ได้เริ่มฝึกเป็นขั้นตอน ทาง
ชนิโคคควรจะใช้เกียร์อย่างใด มีการฝึกให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อขับรถออกสู่ถนน
จะต้องประสบปัญหาและต้องประสานงานร่วมกับผู้ใช้รถยนต์คันอื่นๆ คนเดินเท้า คนขี่จักร
ยาน สัตว์ เป็นต้น และเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วจะต้องทำอย่างไรก่อนหรือหลัง การให้อาเนกิสัญญา
ต่างๆควรจะทำเมื่อใด อย่างไร ทั้งนี้เป็นต้น

1.3.6 การสอบเพื่อรับใบอนุญาตขับรถ

ในสหรัฐอเมริกา การขับรถเป็นสิ่งจำเป็น แต่การสอบเพื่อรับใบอนุญาตขับ
รถเป็นของไม่ยุ่งยากนักสำหรับประชาชนคนอเมริกันเพราะได้เคยชินกับระบบเหล่านี้มา
แล้วตั้งแต่เป็นนักเรียน มลรัฐต่างๆจึงมีการทดสอบเกือบคล้ายคลึงกัน คือ -

การสอบข้อเขียน เป็นการสอบเกี่ยวกับข้อบังคับการจราจรและกฎหมายของรัฐ
และของรัฐบาลกลาง การสอบแบบนี้เป็นการสอบแบบปรนัย โดยให้ตอบผิดหรือถูกหรือต่อเติมข้อ
ความหรือโยงข้อความให้ถูกต้อง ในบางมลรัฐจะส่งข้อสอบไปให้ศูนย์ค่าชดเชยบ้าน บางมลรัฐให้มา
สอบที่สำนักงาน เมื่อผ่านการทดสอบข้อเขียนแล้ว จะต้องมาทดสอบความสามารถหรือตรวจสอบ
อย่างอื่นอีกที่สำนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการทดสอบเหล่านั้น สรุปได้ดังนี้ -

สายตา หู เป็นการทดสอบเกี่ยวกับการเห็นในลักษณะต่างๆ เช่น การเห็นในระ
ยะไกลโดยมุ่งถึงความชัดเจน มีการบอกสีหรือไม่ เรื่องหู ก็จะทดสอบว่าได้ยินเสียงเหมือน
บุคคลธรรมดาหรือไม่เพียงใด การตัดสินใจในกรณีต่างๆ การกระะยะทางที่จะจอด การเห็น

ในเวลากลางคืน โดยมีเครื่องมือวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัยตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ร่างกาย ตรวจสอบเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยว่า ร่างกายมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะสามารถบังคับรถยนต์ได้หรือไม่ มีโรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง - ต่ำ หรือเป็นโรคลมบ้าหมู หรือเป็นอัมพาต ถ้าชอบไบออนูภาคขับรถยนต์สาธารณะ มีโรคติดคอในระยะอันตรายหรือเป็นโรคที่สังคมรังเกียจหรือไม่ นอกจากนั้น เคยเป็นบุคคลที่ทางการไบออนูภาคให้มิไบออนูภาคขับรถยนต์ เช่น เป็นบุคคลที่เคยต้องโทษฐานข่มขืนกระทำชำเรา หรือจิตผิดปกติ ในบางมลรัฐจะไบออนูภาคขับรถยนต์ให้แก่บุคคลที่ติดสุรา เรื้อรัง หรือเสพยาเสพติด หรือเป็นบุคคลที่เคยต้องโทษขับรถชนคนตายแล้วหนี จนกว่าทางเจ้าหน้าที่จะไต่รับประกันเป็นที่พอใจเสียก่อน จึงจะพิจารณาออกไบออนูภาคขับรถยนต์ให้ไป

ทดสอบความสามารถในการขับรถยนต์ ในหลายมลรัฐ มีเครื่องมือทดสอบเกี่ยวกับเรื่องการตัดสินใจ ซึ่งมีเครื่องมือหลายอย่าง โดยเฉพาะจะให้ขับรถยนต์ทดลองในห้องควบคุม ซึ่งมีกราฟแสดงออกตามปฏิกิริยาของบุคคลนั้น ภาพยนตร์ที่ฉายออกไปให้ดูจะมีเหตุการณ์ต่างกัน เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบว่า ความสามารถในการตัดสินใจเป็นอย่างไร ต่อจากนั้นก็ทดสอบให้ขับรถในสนามทดสอบ จะสังเกตการออกรถ การเลี้ยว การให้อานัติสัญญาณ การจอด การแซงรถ การหยุดรถ ฯลฯ เป็นต้น เมื่อผ่านการทดสอบขั้นนี้ไปได้ ในบางมลรัฐจะออกไบออนูภาคให้ใช้เป็นการชั่วคราว แล้วแต่นโยบายของไบออนูภาค บางมลรัฐออกไบออนูภาคให้ใช้ได้ 3 ปี แล้วแต่กฎหมายของรัฐนั้นจะกำหนด แต่ไม่มีไบออนูภาคชนิดตลอดชีวิตเหมือนของประเทศไทย

1.4 การควบคุมรถยนต์ในประเทศมาเลเซีย

หน้าที่การเก็บภาษี การจดทะเบียนรถยนต์ การออกไบออนูภาคขับรถยนต์ เป็นเรื่องของรัฐบาลท้องถิ่นแต่ละรัฐดำเนินการ อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคม มีกรมการขนส่งทางบก กองต่างๆ รับผิดชอบไปตามรัฐต่างๆ ตำรวจไม่ได้เกี่ยวข้อง คงมีหน้าที่ปราบปรามผู้กระทำความผิดอย่างเสีย เหมือนในสหรัฐอเมริกา ได้มีการสำรวจเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2513 ปรากฏว่ามีโรงเรียนสอนขับรถยนต์ของเอกชนถึง 676 แห่ง โรงเรียนสอนขับรถยนต์เหล่านี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงคมนาคม กิจการเกี่ยวกับไบออนูภาคขับรถยนต์ทุกชนิด กรมการขนส่ง

ทางบกที่มีอยู่ทุกรัฐ เป็นผู้ควบคุมและออกใบอนุญาตให้ ซึ่งหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติที่จะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลมีอายุไม่ว่า 16 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิขอใบอนุญาตขับรถรถยนต์ส่วนบุคคล อายุไม่ว่า 17 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิขอใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล อายุไม่ว่า 21 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิขอใบอนุญาตขับรถสาธารณะทุกประเภทรวมทั้ง รถแท็กซี่ในการขอใบอนุญาตขับรถสาธารณะ จะต้องรับการตรวจโรคและมีใบรับรอง จากแพทย์ว่าเป็นบุคคลที่ไม่มีโรคที่ส่งผลกระทบ มีร่างกายอนามัยแข็งแรงพอที่จะขับรถยนต์ได้ อย่างทรากคร่า โดยเฉพาะรถบรรทุกสินค้าต่างๆ ในประเทศมาเลเซียมีกฎหมายกำหนดให้เด็ก ที่ทำหน้าที่ช่วยคนขับรถบรรทุกสอบข้อบังคับการจราจร เพื่อจะได้ทราบถึงการให้อ่านนิตินิตยาน ต่างๆที่จะให้รถตามมาแรงขึ้นหน้าไปได้โดยปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา ถนนหนทางต้องชันเขาหรือลงลาดเขา กฎหมายนี้ใช้บังคับใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ.1958

การสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตขับรถแยกกระทำเป็น 2 กรณี เช่นเดียวกับ ประเทศไทยคือสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร กฎหมายการขนส่งทางบก การทดสอบเกี่ยวกับการขับรถ เริ่มตั้งแต่การออกรถ การจอดรถ การให้อ่านนิตินิตยานต่างๆ มารยาทในการขับ รถ การสอบนี้มีการทดสอบทั้งในสถานที่และนอกสถานที่โดยให้ผู้รับการทดสอบขับรถออกไป สู่ถนนหลวง หรือไปยังสถานที่ต่างๆที่เจ้าหน้าที่ต้องการ เป็นการทดสอบความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพหนึ่ง เมื่อเห็นว่าขับรถมีความสามารถพอแล้ว ทางราชการจะออกใบอนุญาตขับรถชั่วคราว ให้ใช้ไปก่อน ในการฝึกหัดขับรถนั้นจะต้องเสียค่าธรรมเนียม 10 เหรียญมาเลเซีย และใช้ ฝึกหัดขับได้เพียง 3 เดือน รถยนต์ที่ฝึกหัดขับในประเทศมาเลเซียจะมีวงกลมสีขาวตัวอักษรสีแดง ขนาดใหญ่อยู่กลางดึกทั้งหน้าและหลังรถ เพื่อให้เป็นที่สังเกตได้ชัดเจน ครูฝึกจะต้องนั่งควบคุมไป ค่ายทุกครั้ง และเมื่อเกิดอุบัติเหตุไม่ว่าในกรณีใดๆครูฝึกนั้นจะต้องรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ผู้ที่ เป็นครูฝึกต้องมีใบอนุญาตจากคณะกรรมการของกรมการขนส่งทางบกของรัฐ นั้นโดยจะต้องเป็นผู้ที่มีใบอนุญาตขับรถมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือได้รับใบอนุญาตขับรถ ชนิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เคยกระทำผิดกฎจราจรและต้องเสียค่าธรรมเนียมเช่นเดียวกันกับที่กล่าวมาแล้ว ใบอนุญาตขับรถที่ทางการออกให้ใช้ได้ 1 - 3 ปีแล้วแต่กรณี

การดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจร หรือกฎหมายการขนส่งทางบก ได้กำหนดโทษไว้อย่างสูง คือปรับ 200 เหรียญมาเลเซีย และถ้าเป็นการกระทำความผิดที่ร้ายแรงสำหรับความผิดที่ได้กระทำครั้งแรก ศาลสั่งจำคุกไม่เกิน 6 อาทิตย์ ถ้ากระทำผิดครั้งที่สอง ศาลสั่งปรับไม่เกิน 500 เหรียญมาเลเซีย หรือจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ และการดำเนินคดีเกี่ยวกับการจราจรนี้ ได้กระทำโดยศาลท้องถิ่น นับว่าคดีเสร็จไปอย่างรวดเร็ว

การต่อใบอนุญาตขับรถยนต์ในใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลได้รับความสะดวกมากคือต่อทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่สงสัยในเรื่องสายตา ก็จะมีนัดหมายให้ผู้นั้นมาทดสอบยังสำนักงานเสียก่อน จึงจะต่อใบอนุญาตให้ไป

การจดทะเบียนและการต่อทะเบียนรถยนต์ มีวิธีการเสียทั้งภาษีและค่าธรรมเนียมให้แก่รัฐบาล เหมือนกับประเทศไทยปฏิบัติอยู่ เมื่อมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนหรือโอนกรรมสิทธิ์กัน รถจักรยานยนต์จะเสียค่าธรรมเนียม 5 เหรียญมาเลเซีย รถยนต์เสีย 15 เหรียญมาเลเซีย ถ้าเป็นรถยนต์ที่ไม่ได้มาจากแหล่งผลิตในเครือจักรภพ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มอีก 10 เหรียญมาเลเซีย รวมเป็น 25 เหรียญมาเลเซีย ภาษีรถยนต์ เสียตามกำลังแรงม้าของรถอีกต่างหาก รถยนต์โดยสารประจำทางเสียภาษีตามจำนวนที่นั่ง รถยนต์บรรทุกเสียภาษีตามอัตราน้ำหนักสูงสุดสำหรับรถคันนั้นบรรทุกได้

สำหรับการต่อทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคลนั้น ได้รับความสะดวกเป็นอย่างมาก เพราะประเทศมาเลเซียมีประกันภัยรถยนต์ เพื่อบุคคลที่สาม เจ้าของรถยนต์เพียงแต่แนบใบตรวจชำระของบริษัทและใบทะเบียนรถ ค่าธรรมเนียมและภาษี ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ไปให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และภายใน 14 วัน เจ้าหน้าที่จะส่งการต่อทะเบียนรถยนต์กลับคืนมาให้เจ้าของ

จำนวนรถยนต์ในประเทศมาเลเซีย ในปี ค.ศ. 1968 มีทั้งสิ้น 605,362 คัน
จำนวนพลเมือง 10,169,179 คน ในจำนวนนี้อยู่ในมาเลเซียตะวันตก 8,655,299 คน

อยู่ในมาเลเซียตะวันออก 1,514,120 คน (ตามแผนกที่ 1.)^{9.}

1.5 จำนวนรถยนต์และประชาชนทั่วโลกที่ใช้รถยนต์

หนังสือพิมพ์อาร์กิส เคออร์โคมิลของประเทศฝรั่งเศสได้เสนอบทความว่าในทวีปเอเชียพลเมืองประเทศต่างๆมีรถยนต์ใช้เพียง 5 ล้านคัน หรือประมาณว่ารถยนต์ 1 คันต่อประชากร 400 คน สำหรับจีนคอมมิวนิสต์ซึ่งมีพลเมืองประมาณ 750 ล้านคน มีรถยนต์ส่วนบุคคลใช้เพียง 133,000 คัน หรือประมาณว่ารถยนต์ 1 คันต่อประชากร 5,500 คน สหรัฐอเมริกาประมาณว่ารถยนต์ 1 คันต่อประชากร 2 คน (ตามแผนกที่ 2.) โขเวียตริสเซียมีพลเมืองประมาณ 240 ล้านคน มีรถยนต์ 5.6 ล้านคัน ในจำนวนนี้เป็นรถยนต์ส่วนบุคคลเสีย 1.5 ล้านคัน หรือประมาณว่ารถยนต์ 1 คันต่อประชากร 160 คน ในประเทศอเมริกากลางและอเมริกาใต้ ประมาณว่ารถยนต์ 1 คันต่อประชากร 15 คน ดังนั้นประชาชนในทวีปเอเชียเป็นคนที่มียานยนต์ใช้น้อยที่สุด^{10.}

1.6 รถยนต์คันแรกและพระราชบัญญัติรถยนต์ฉบับแรกของประเทศไทย

การที่จะทราบแน่นอนว่าประเทศไทยมีรถยนต์เข้ามาใช้ในปีกใดและใครเป็นเจ้าของนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยาก แต่ก็พอจะอนุมานเอาจากสำเนาลายพระหัตถ์สมเด็จพระยานริศรานุวัดติวงศ์กราบทูลสมเด็จพระยาจักร์พระราชกรณียาภาพตอนหนึ่งว่า

"... รถยนต์คันแรกที่เข้ามาในเมืองไทยดูเหมือนจะเป็นเจ้าพระยาสุรศักดิ์เอาเข้ามา ครั้นในยุโรปคงจะมีฝรั่งเอาเข้ามาแล้วมาขายให้เจ้าพระยาสุรศักดิ์ เป็นปกติของเจ้าพระยาสุรศักดิ์ชอบของใหม่ๆแปลกๆเห็นคงจะซื้อไว้ ใค้ยินเชื่อว่าใส่เกียรติยศอันพัน ฉางที่ฝ่าพระบาทจะให้เห็นแล้วก็หายสาบสูญไป คงเป็นอันใช้ไม่ได้ ที่ใช้ไค้จริงจึงจำไค้ว่ากรมหลวงราชบุรี เอาเข้ามาเป็นเหตุให้ซื้อรถยนต์กันขึ้นในเมืองไทย...."

^{9.} หนังสือของสถานทูตประเทศมาเลเซีย ฉบับลงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1969.

^{10.} หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 29 มิถุนายน 2514 หน้า 6 .

อีกตอนหนึ่งที่สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ กราบทูลสมเด็จพระยา
คำรงราชานุภาพ ถึงเรื่องรถยนต์ตอนหนึ่งว่า -

"... มีเรื่องรถยนต์เจ้าพระยาสุรศักดิ์ก็จะกราบทูลทูลขอให้เสียดไปอีกด้วย เมื่อ
วันที่ 1 พระยาอนุทูตมาหา ลองถามถึงเรื่องรถยนต์เจ้าพระยาสุรศักดิ์นั้นๆ เขาบอกว่า ท่านเห็น
แคแต่รถแล้วจึงสั่งเข้ามาเอง ที่แรกไปถามฝรั่งอิตาลีเป็นอนิเยีย เขาไม่มา จึงตามพระยาอนุ
ทูตไปเป็นอนิเยีย รถนั้นใช้น้ำมันปรอทเสียม ต้องจุดไฟลักษณะคล้ายเตาฟู่ รูปร่างคล้ายรถคน
มีที่นั่งสองแถว มีหลังคาเป็นประว่า ล้อยางคันหมก คีที่ขึ้นสะพานไม้ไหว จึงใช้ไม่ได้ ตามที่ว่าล้อย
างคันเห็นจะเหมือนรถม้า ล้อยางที่ว่าขึ้นไม้ไหว เวลานั้นเชิงสะพานของเราชั้นเดิมที่ ภายหลัง
กรมหลวงราชบุรี ขึ้นเอาไปกองลุดุโฆ จะเอาไปต้มยาทำเป็นอะไร หาทราบไป...."

ต่อมาลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาคำรงราชานุภาพ ทูลสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระ
ยานริศรานุวัดติวงศ์ว่า -

"... ความรู้เรื่องรถยนต์ของเจ้าพระยาสุรศักดิ์ ซึ่งทราบได้ความจากพระยา
อนุทูต เคยแก่ไชรถนั้นเองเป็นประโยชน์ดีมาก หม่อมฉันเป็นแต่เคยได้เห็น และเคยขึ้นรถหลังนั้น
เรื่องประวัติรถนั้น พระยาอนุทูตเล่าก็ตรงกับกรณีที่เกี่ยวข้องกับหม่อมฉันในชั้นหลังคือ เมื่อหม่อมฉัน
จัดพิธีภักดิ์สถาน หม่อมฉันได้ไปขอต่อเจ้าพระยาสุรศักดิ์ ท่านก็ยอมอนุญาตให้โดยดี บอกว่ารถยนต์
นั้นกรมหลวงราชบุรีได้เอาไปเก็บอยู่ที่คุก ให้หม่อมฉันเรียกเอาเถิด แต่เวลานั้นกาลก็ล่วงมาช้านาน
กรมหลวงราชบุรีก็สิ้นพระชนม์เสียแล้ว หม่อมฉันให้ไปตามที่คุก เขาบอกว่าไม่มีรถยนต์อยู่ในนั้น
หม่อมฉันก็เรียกพนักงานในคุกที่เป็นคนเก่าทันอยู่กับกรมหลวงราชบุรีมาถาม เขาบอกว่า เมื่อกรม
หลวงราชบุรีรับรถมาตรวจ เห็นชำรุดยุบสลายมาก จะแก้ไขให้คืนก็ไม่ได้ ก็ทอดทิ้งรถนั้นไว้ในโรง
งาน ที่หลังมาคนนั้นคนนี้ปรารถนาเครื่องเหล็ก ก็ถอดเอาไปใช้ทำกรออื่นๆที่ละชิ้นสองชิ้น จรถเหลือ
แต่ซากแล้วก็เลยสูญไป สิ้นเรื่องรถเจ้าพระยาสุรศักดิ์ เพียงเท่านี้...."

ตามที่กล่าวมานั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า ส่วนลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระ
องค์เป็นการชี้ชัดเพียงพอว่า รถยนต์คันแรกของประเทศไทย เป็นของเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี

หาใช้ เป็นของเสด็จในกรมหลวงราชบุรีดิษฐ์ที่เคยเข้าใจกันมานั้นไม่ ปัญหาที่ว่าท่านจะส่งเข้ามา ในปี พ.ศ.ใดไม่มีหลักฐานปรากฏ แต่กะประมาณในราว พ.ศ.2422 - 2445 ภายหลังพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาสยุโรปใน พ.ศ.2440

สำหรับกรมหลวงราชบุรีดิษฐ์นั้น ใน พ.ศ.2447 ได้ทรงประจวบและได้ทรงเสด็จไปรักษาพระองค์ ณ ประเทศยุโรป ในการเสด็จครั้งนั้น เมื่อไปถึงปารีสได้ทรงสั่งให้บริษัทยุติการรถยนตร์ของชาติเยอรมันในกรุงปารีส ทำรถเก๋ง 1 คัน ยี่ห้อเมอร์เซเดสเคมเลอร์ ซึ่งเป็นรถชั้นเอกในเวลานั้น ครั้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับก็นำรถคันนี้กลับมาด้วย และในกรมได้นำขึ้นทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในปีนั้น (พ.ศ.2447) เป็นอันว่ารถยนต์รถที่หนึ่ง ได้มีขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ทั้งเสด็จในกรมก็ทรงเป็นไซเฟอร์ด้วย

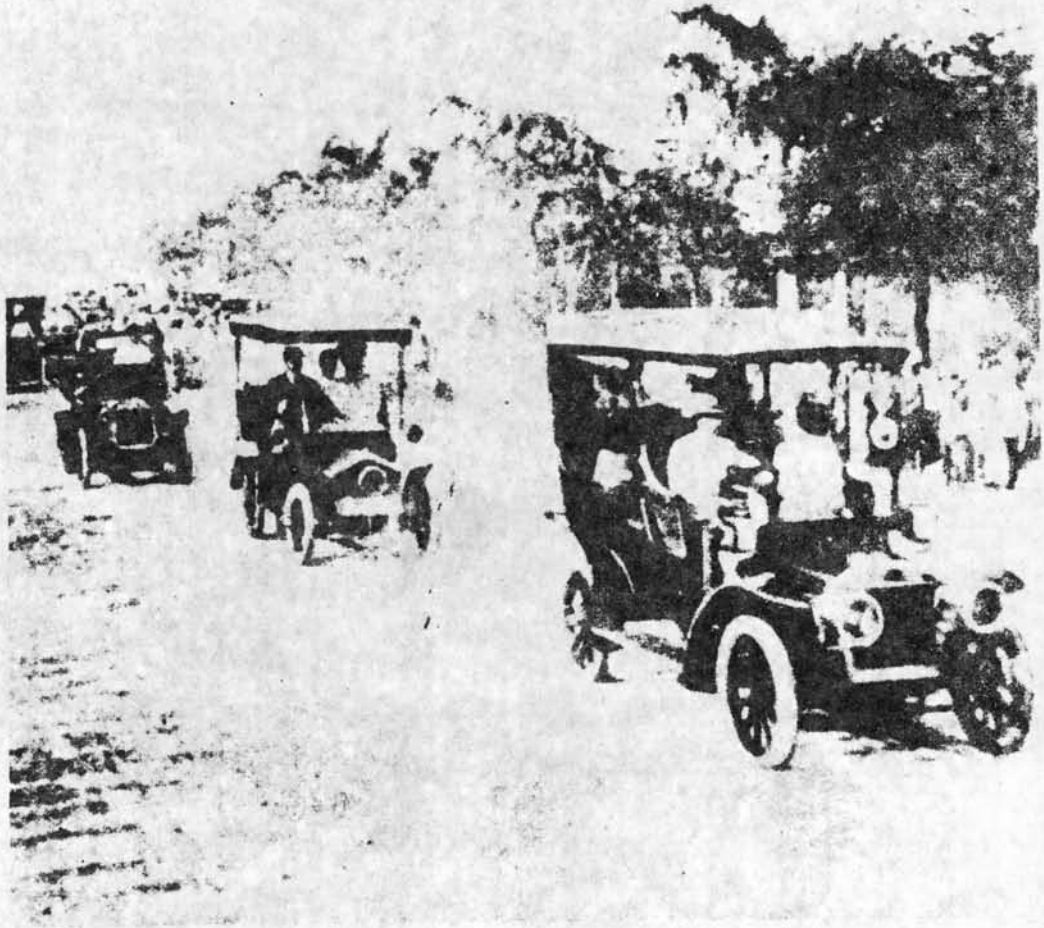
รถยนต์รุ่นแรกของประเทศไทยนั้น รูปร่างคูพิลิก โคมไฟฟ้า พวงมาลัย ก็ก้านยาวสูง ที่นั่งคนขับไม่มีประตูหรือหลังคา เกียร์อยู่นอกตัวถังแถมยังเป็นเกียร์เท้าอีกด้วย แต่ว่ายังดีกว่ารถของเจ้าพระยาสุรศักดิ์ ที่ไม่ใช่ยางคันและไม่คงจุดไฟอย่างเตาอยู่ 11.

ในสมัยแรกๆนั้น รถยนต์ที่วิ่งไปมาในระยะไกลๆ ถ้าผู้ใดเห็นจะบอกได้ทันทีว่าคนที่นั่งมาในรถคันนั้นจะต้องเป็นเสด็จในกรมพระองค์ใดพระองค์หนึ่ง หรือไม่ก็ต้องเป็นเจ้าพระยา ส่วนบุคคลธรรมดาสามัญหาญได้มีโอกาสได้นั่งรถยนต์ไม่ ต่อมาพวกเศรษฐีมีเงินทั้งหลาย เห็นว่ารถยนต์เป็นของแปลก ทั้งที่นั้นก็สง่าสมเกียรติ ไม่ต้องไปเปียดเสียดคยกันในตลาด ไม่ต้องนั่งรถม้าให้เหม็นสาบและตั้งรถเจ๊กก็แสนจะทุเรศ จึงพากันสั่งซื้อรถยนต์เป็นการใหญ่ ทำให้ถนนเจริญกรุงที่สร้างไว้ว่ากว้างใหญ่นั้นแคบลง และในขณะเดียวกัน การขับรถยนต์ก็ไม่ค่อยระเบียบ สุดแต่แต่ว่าใครจะหลีกกันทางไหน หรือใครจะขับไปทางไหน อยากรจะหยุดก็หยุด บางคนไม่มีความชำนาญในการขับเลยเข้าไป แต่ด้วยความอยากอวดว่าตนมีเงินก็ขับรถออกมาตามถนนหนทาง เกิดการชนกันมากมาย และรถยนต์ในขณะนั้นก็ไม่มียะเปียน จึงมีการขโมยรถไป

11. สว่าง ชัยคง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 47 - 49

รถยนต์ที่วิ่งอยู่ในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อเริ่มแรกมีรถยนต์เข้ามาใช้

โปรดสังเกตุสภาพของรถยนต์และถนน

ชายก็มี ศศิถึงโรงศาลเป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวายเพิ่มขึ้น ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ภัทรมหาราชพระราชบัญญัติรัตนนครขึ้น เมื่อ ร.ศ.128 หรือ พ.ศ.2452 ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นพระราชโองการว่า

"... ทุกวันนี้มีผู้ไ้รถยนต์ที่เรียกว่า"โอโตโมบิล"ขับไปมาอยู่ตามถนนหลวงมากขึ้น สมควรจะมีพระราชบัญญัติสำหรับการ เคนรถและขับรถขึ้นไว้ เพื่อป้องกันเหตุการจถึนตรายต่างๆ จึงทรงโปรดเกล้าให้ตราพระราชบัญญัติสืบไป...." ^{12.}

พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม รัตนโกสินทร์ศก 128 มีทั้งหมด 21 มาตรา มีบทกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 10 วัน และมีโทษปรับอย่างสูงไม่เกิน 50 บาท ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติรัตนนคร พ.ศ.2473 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่อยมา อาจจะถูกกล่าวได้ว่า พระราชบัญญัติรัตนนคร พ.ศ.2473 เป็นแม่บทในการปฏิบัติราชการบริหารเกี่ยวกับรถยนต์จนถึงทุกวันนี้ พระราชบัญญัติรัตนนครได้แก้ไขเพิ่มเติมไปแล้วถึง 16 ฉบับ ซึ่งยากแก่การปฏิบัติราชการ ผู้เขียนจะได้เสนอแนะในบทสรุปต่อไป

2. ประวัติกิจการตำรวจตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

โดยที่กิจการควบคุมบริหาร เกี่ยวกับรถยนต์ รัฐได้มอบให้กรมตำรวจดำเนินการ ในบางส่วน จึงจะขอกล่าวถึงประวัติตำรวจไว้ในที่นี้เสียด้วย กิจการตำรวจของประเทศไทยจะได้รับการจัดตั้งครั้งแรกเมื่อใดนั้นไม่สามารถที่จะหาหลักฐานมาอ้างอิงได้ เพียงแต่สันนิษฐานกันมาว่า คงจะมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา หรือแม้แต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นๆ การจัดการปกครองประเทศไทยก็ยังคงจัดในรูปเดิมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการสันนิษฐานตามทางประวัติศาสตร์การปกครอง อย่างไรก็ตามก็ยังมีหลักฐานที่แน่ชัดหาได้บ้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา ก็ในแผ่นดินของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ที่ทรงโปรดเกล้าให้ตราระเบียบการปกครองบ้านเมืองเป็น 4 เหล่า เรียกว่า"จตุสดมภ์"ได้แก่ เวียง วัง คลัง นา และพร้อมกันนี้ก็โปรดเกล้าให้มีการ"ตำรวจ"ขึ้น โดยให้อยู่กับ"เวียง"มีเจ้าพระยาจักรีศรีอองครักษ์ สมุหนายกอัครมหาเสนาบดี เป็นผู้บังคับบัญชา

12. กฎหมาย ร.ศ.128 - 129, ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม 23 (พระนคร: (ไม่ปรากฏที่พิมพ์) 2477). หน้า 119

กิจการตำรวจครั้งนั้นแบ่งออกเป็นตำรวจนรบาล ตำรวจภูธร ส่วนตำรวจหลวงให้ขึ้นอยู่กับ "วัง"
มีเจ้าพระยาธรรมราชาธิบดีศรีรัตนมณเฑียรบาล เป็นผู้บังคับบัญชา

นอกจากนั้นหลักฐานอีกว่า เมื่อ พ.ศ. 1998 ภายหลังสร้างกรุงศรีอยุธยาได้
105 ปี สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราศักดินาของตำรวจไว้เป็นบรรทัด
ฐานในบทพระอัยการระบุตำแหน่งนา"พลเรือน" เช่นเดียวกับราชการฝ่ายอื่น จากพระบรมราช
โองการนี้ย่อมแสดงว่ากิจการตำรวจก็ถือกำเนิดมาแล้วอย่างน้อยที่สุดก็ตั้งขึ้นในสมัยสมเด็จพระ
บรมไตรโลกนาถ คือประมาณ 500 ปีมาแล้ว ผลนอกจากนั้นยังมีเอกสารอีกมากที่แสดงว่า
บุคคลที่จะเป็นตำรวจนั้นจะต้องคัดเลือกจากผู้ที่ชาติกำเนิดสืบเชื้อสายมาจากตระกูลที่ได้ทำ
คุณงามความดีต่อชาติและบุคคลที่องค์พระมหากษัตริย์ทรงไว้วางพระราชหฤทัย การบังคับบัญช
ชาตำรวจก็ต้องขึ้นตรงต่อพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้พอจะเห็นได้จากบรรดาศักดิ์ของข้าราชการตำ
รวจในสมัยโบราณซึ่งล้วนแต่เป็นบริวารของพระผู้เป็นเจ้าทั้ง 3 คือ พระอิสวรร พระพรหม
พระนารายณ์ เช่น พระอินทรเกษ พระพรหมบริรักษ์ พระสุริยะภักดิ์ หรือราชทินนามของบริวาร
อื่นๆ เช่น วาสุเทพ อินทราชาธิบดี พิศณุแสน แดนस्थาน เป็นต้น อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากประ
เพณีโบราณที่เราได้ยกย่ององค์พระมหากษัตริย์ให้ทรงเป็นองค์สัมมุติเทพ พระนามพระมหา
กษัตริย์บางพระองค์จึงมีว่า พระรามราชาธิบดี พระชกาธิเบศร์ พระนเรศวร หรือท้าวพรหม
มหาราช ดังนั้น"ตำรวจ"ผู้เป็นองครักษ์ใกล้ชิดพระบุคคลบาทจึงได้รับราชทินนามบรรดาศักดิ์
เป็นบริวารไปด้วย

ในสมัยรัตนโกสินทร์ แดนดินของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กิจการ
ของตำรวจได้ปฏิรูปตามแบบของตะวันตก กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2405 รัฐบาลได้จ้างกับตัน เอ็ด.
เจ. เบิร์กเฮมส์ (Capt. S.J. Bird Ames) ชาวอังกฤษ ซึ่งต่อมาได้รับบรรดาศักดิ์เป็น
"หลวงรัฐยาภิบาลบัญชา" บุคคลผู้นี้ไปว่าเป็นผู้วางโครงร่าง"กองตำรวจ" เพื่อรักษาความสงบ
เรียบร้อยภายในนครหลวงตามแบบอย่างยุโรปเป็นครั้งแรก แต่เนื่องจากในระหว่างนั้นประเทศ
อังกฤษ ฝรั่งเศส ปอร์ตุเกส ฮอลันดา กำลังแข่งขันกันหาเมืองขึ้นทางทวีปเอเชีย ซึ่งเป็นที่รู้จัก

อยู่ทั่วไป ถึงแม้ว่าประเทศไทยไม่ถึงกับต้องเสียเอกราช แต่ต้องเสียดินแดนไปบางส่วนเป็นอย่างมาก เพื่อแลกกับบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้น การจักระเบียขการปกครองของประเทศไทยในขณะนั้น จึงเพิ่งเล็งไปในด้านการป้องกันประเทศเป็นหลัก นโยบายกิจการตำรวจก็ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายการ เมืองระหว่างประเทศและการทหารด้วย

ต่อมาในรัชสมัยของสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้มีการปรับปรุงกิจการตำรวจ คือนอกจากจะได้ขยายงานในค้ำตำรวจนครบาล โดยได้จ้างนาย เอ. เจ. ยาคิน (A. J. Jadine) มาช่วยในค้ำนี้แล้ว ยังได้จัดตั้งตำรวจขึ้นในรูป "ทหารโปลิส" เมื่อปี พ.ศ. 2419 สำหรับเป็นกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยในส่วนภูมิภาค และให้สามารถปฏิบัติกรทางทหารได้อีกด้วย โดยได้จ้างนาย อี. เซา. (G. Schau) ชาวเดนมาร์กมาเป็นผู้อำนวยการ ผู้บังคับบัญชาของตำรวจส่วนมากในระยนั้นก็โอนมาจากทหาร ต่อมาในปี พ.ศ. 2420 ได้เปลี่ยนกองทหารโปลิส เป็นกรมกองตระเวนหัวเมือง จนถึงปี พ.ศ. 2440 จึงได้จัดตั้งกรมตำรวจขึ้นแทนกรมกองตระเวนหัวเมือง โดยมีพระยาवासูเทพ (G. Schau) เป็นเจ้ากรมตำรวจ กำลังพลแรกๆนั้นใช้ตำรวจที่ได้รับการคัดเลือก ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร ทางตำรวจจึงได้ใช้ตำรวจเกณฑ์จากทหาร เมื่อ พ.ศ. 2448 และได้ขยายตำรวจออกไปตามเขตต่างๆอีกด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า กิจการตำรวจในยุคก่อนนั้นขึ้นอยู่กับราชการของ 2 กระทรวง คือ ตำรวจนครบาล ขึ้นอยู่กับกระทรวงนครบาล ตำรวจขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย จึงจะมารวมกันเป็น "กรมตำรวจ" เสียด้วยกัน เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2458 และด้วยเหตุนี้เองทางราชการ จึงถือเอาวันที่ 13 ตุลาคม ของทุกๆปีเป็น " วันตำรวจ "

กิจการของตำรวจสมัยของรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 ในหลักการใหญ่ๆนั้น ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากนัก คงดำเนินตามแนวที่ไว้กว้างไว้ในรัชกาลที่ 5 จะมีการปรับปรุงบ้าง ก็เป็นเพียงเล็กน้อยคือ ได้มีการขยายกิจการตำรวจออกไปยังส่วนภูมิภาคมากขึ้น ส่วนทางค้ำตำรวจนครบาลนั้น ก็ได้มีการจ้างนาย อีริค เซน เจ. โลว์สัน (Eric Saint J. Lowson)

ชาวยุโรปที่เข้ามาปรับปรุงกิจการตำรวจ

พลจ.รัฐยาธิบาลบัญชา
Capt. Samuel Joseph Bird Ames

พล.ต.ต.พระยาวาสเทพ (G. Schau)

นาย เอ.เจ.ยาดิน
Mr. A.J. Jardine

มหาอำมาตย์โท อิริก เซนต์.เจ.ลอสัน
Mr Eric St. J. Lowson

ชาวอังกฤษเข้ามาช่วยอีกคนหนึ่ง ในรัชกาลที่ 6 มีกิจการตำรวจที่สมควรจะกล่าวถึงอีกก็คือ มีการจัดตั้งจเรตำรวจและมีการจัดตั้งตำรวจส่วนกลางขึ้น เพื่อช่วยเหลือตำรวจท้องที่ซึ่งปรากฏตามทีเสนาบดีกระทรวงนครบาลได้ประกาศลงวันที่ 1 มีนาคม 2458 ว่า -

"... ควบตามทีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้รวมกรมตำรวจภูธร กับ กรมพลตระเวน เป็นกรมตำรวจพระนครบาลและตำรวจภูธรแล้ว ทรงพระราชดำริว่า กรมนี้ เป็นกรมใหญ่ มีหน้าที่ราชการในส่วนลาคกระแวนท้องที่ทั่วราชอาณาจักร สมควรจะมีพนักงาน จเรสำหรับตรวจราชการงานในกรมนี้ด้วยแผนกหนึ่ง...."

นอกจากให้จเรตำรวจมีหน้าที่ตรวจราชการในกรมตำรวจแล้ว กฎเสนาบดีฉบับเดียวกันนี้ยังให้อำนาจเสนาบดีกระทรวงนครบาล ที่จะสั่งให้จเรตำรวจตรวจราชการใน กรมอื่นๆในสังกัดได้อีกด้วย ซึ่งต่อมาหลังจากทีกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงนครบาลได้รวมกันเป็นกระทรวงเดียวกันแล้ว เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ได้ออกกฎที่ 5 ลงวันที่ 11 กันยายน 2466 ให้จเรตำรวจมีหน้าที่ตรวจราชการฝ่ายปกครองได้ช่วยตรวจถึงการตรวจงานในส่วนของ
13.
อำเภอ

สำหรับการจัดตั้งตำรวจส่วนกลางเพื่อช่วยเหลือตำรวจท้องที่ในการสืบสวนสอบสวน ปรากฏว่าทางคานตำรวจภูธรมีตำรวจส่วนกลางช่วยเหลือ และทางคานตำรวจนครบาลมีตำรวจกองพิเศษเป็นหน่วยชงยเหลือ อย่างไรก็ตามก็ปรากฏหลักฐานว่า ในปี พ.ศ. 2456 สมเด็จพระยาคำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยในสมัยนั้น ได้พยายามรวบรวมงานของตำรวจส่วนกลางเพื่อจัดตั้ง "กรมนักสืบ" หรือที่เรียกว่า "ซี.ไอ.ดี. (Criminal Investigation Department) แต่ก็ไม่สามารถที่จะจัดตั้งได้สำเร็จ เพราะขาดผู้ชำนาญงานและได้ถูกยกเลิกไปในภายหลังทีได้มีการรวมกรมตำรวจภูธรกับกรมตำรวจนครบาลเมื่อปี

13. ประเสริฐ รุจิรวงศ์, พล.ศ.อ., กรมตำรวจไทย (พระนคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2512), หน้า 2-5.

พ.ศ. 2458 แม้กระนั้นก็ตามในปี พ.ศ. 2473 ก็ได้พยายามจัดตั้งอีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า "กรมตำรวจภูบาล" และได้เลิกไปเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475

หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 แล้วได้มีประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2475 แบ่งกิจการตำรวจออกเป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 กองบังคับการ แบ่งออกเป็น 6 กอง คือ กองกลาง กองบัญชี กองโรงเรียน กองคดี กองตรวจคนเข้าเมือง และกองทะเบียนกลาง และกองทะเบียนกลางนี้เองมี "แผนกทะเบียนรถยนต์ สอบความรู้ จักรเย็บยานพาหนะ" ซึ่งจะได้อีกกล่าวต่อไป

ส่วนที่ 2 ตำรวจนครบาล แบ่งออกเป็น 3 กอง คือ ตำรวจนครบาลเหนือ ตำรวจนครบาลใต้ และตำรวจนครบาลชนบุรี

ส่วนที่ 3 ตำรวจภูธร แบ่งออกเป็น 4 ภาค คือ ตำรวจภูธรภาคกลาง ตำรวจภูธรภาคตะวันออก ตำรวจภูธรภาคเหนือ และตำรวจภูธรภาคใต้

ส่วนที่ 4 ตำรวจสันติบาล โดยการรวมเอากรมตำรวจภูบาล ตำรวจกองพิเศษ ตำรวจภูธรกลาง เป็นตำรวจสันติบาล

ต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงกิจการตำรวจให้เป็นไปตามยุคตามสมัยของประเทศที่ต้องการพัฒนาซึ่งได้มีการแก้ไขกิจการตำรวจไปถึง 15 ครั้งนับแต่ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา ครั้งสุดท้ายได้แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2512 เป็นการจัดตั้งกองบินตำรวจ ให้เป็นส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อกรมตำรวจ แต่ในหลักการส่วนใหญ่กรมตำรวจได้ใช้พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ พ.ศ. 2508 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2508 โดยแบ่งการบริหารงานกรมตำรวจออกเป็นส่วนใหญ่ๆ 5 ส่วน คือ -

1. หน่วยที่ขึ้นตรงต่อกรม
2. กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
3. กองบัญชาการตำรวจนครบาล

4. กองบัญชาการตำรวจภูธร

5. กองบัญชาการการศึกษา

การบริหารงานกรมตำรวจได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 26

สิงหาคม 2508 กำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของ หน่วยงานต่างๆในกรมตำรวจและกรมตำรวจไคว้วางระเบียบเกี่ยวกับกำหนดหน้าที่การงานเพื่อ แบ่งหน้าที่ของหน่วยงานเหล่านั้นว่าจะต้องปฏิบัติภารกิจในเรื่องอะไรบ้างซึ่งอธิบดีกรมตำรวจได้ วางระเบียบไว้เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2508 หน้าที่โดยทั่วไปของตำรวจนั้นหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม, หน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรม, หน้าที่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน, หน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยของชาติความมั่นคงเสถียรภาพของรัฐบาลและหน้าที่ในการให้บริการแก่ประชาชน ภายในกรมตำรวจได้แบ่งออกเป็นฝ่ายปฏิบัติการฝ่ายวิชาการและ ฝ่ายตรวจสอบผลงาน

กิจการตำรวจในปัจจุบันบางหน่วยงานมีภารกิจคล้ายคลึงกับทหาร เช่นหน่วยตำรวจภูธรชายแดน มีหน่วยตำรวจพลร่ม หน่วยปฏิบัติการพิเศษ หน่วยเคลื่อนที่เร็ว หน่วยส่งกำลัง บำรุง สู้รบ แต่แล้วจะมีเหตุการณ์เกิด ณ ที่ใด เป็นการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ใน บางโอกาสก็ได้ปฏิบัติการร่วมกับฝ่ายทหาร พลเรือน เพื่อความสันติสุขของประชาชน

ในปัจจุบันกรมตำรวจมีกำลังที่รับใช้ประชาชนทั้งประเทศคือ ^{14.}

หน่วยขึ้นตรงต่อกรมมี	3,894	คน
กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมี	7,282	คน
กองบัญชาการตำรวจนครบาลมี	8,330	คน
กองบัญชาการตำรวจภูธรมี	43,489	คน
ตำรวจภูธรชายแดนมี	8,419	คน
กองบัญชาการศึกษามี	1,821	คน

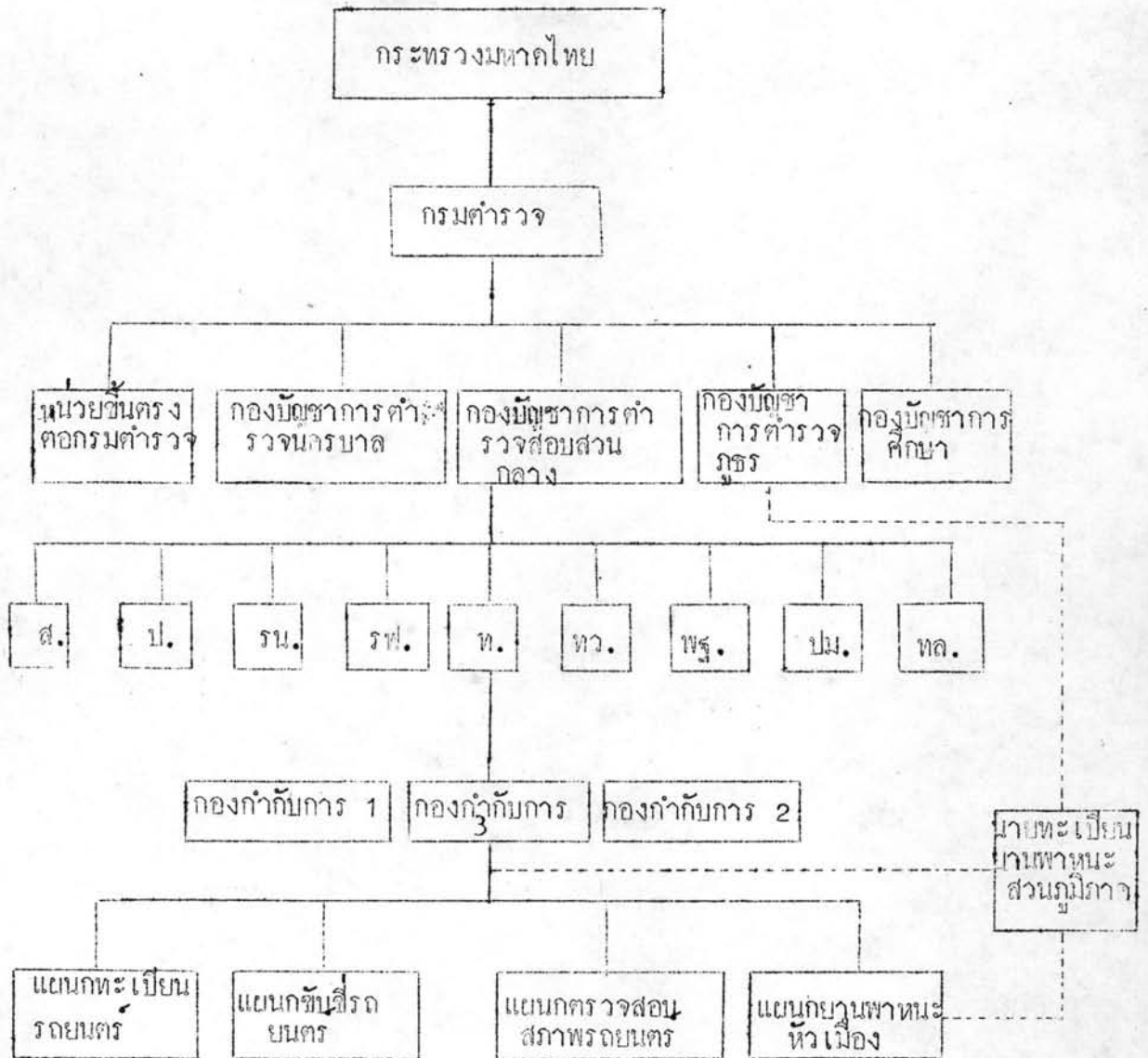
14. โกวินท์ วัชรราชกุล, พ.ศ.ศ., บันทึกสำรวจอัตรากำลังของกรมตำรวจ ลงวันที่ 5 มีนาคม 2513.

รวมกำลังตำรวจทั้งสิ้น 73,235 คน คือประชากรของประเทศไทยประมาณ 34.7 ล้านคน งบประมาณที่รัฐบาลได้จัดสรรให้แก่ตำรวจในปี พ.ศ.2513 ประมาณ 1416 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2512 กรมตำรวจได้รับงบประมาณ 1,267 ล้านบาท กำลังพลในปี พ.ศ.2512 มี 71,937 คน และในปี พ.ศ.2514 ได้สำรวจกำลังครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2514 มี 76,081 คน นับว่าทั้งกำลังคนและกำลังเงินทางรัฐบาลได้เพิ่มให้แก่กรมตำรวจตามความจำเป็นของสถานการณ์ของบ้านเมือง

3. ประวัติความเป็นมาของหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมรถยนต์ของกรมตำรวจและความหมายของคำว่า"ควบคุม"

3.1 ประวัติการจัดตั้งหน่วยควบคุมรถยนต์ในกรมตำรวจ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.2475 เรื่องการควบคุมรถยนต์เป็นหน้าที่ของ"สมุหพระนครบาล"โดยเฉพาะ ต่อมาในปี พ.ศ.2469 ทางราชการจึงได้โอนงานทะเบียนรถยนต์ ล้อเลื่อนมาอยู่กับกองบัญชาการตำรวจนครบาล(กองพิเศษ) จนกระทั่งมีการ เปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้มีประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2475 แบ่งส่วนราชการกรมตำรวจออกเป็น ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้มอบงานควบคุมรถยนต์ให้แก่กรมตำรวจดำเนินการโดยขึ้นอยู่กับกองทะเบียนกลางมีแผนก"ทะเบียนรถสอบความรู้อัจฉริยะเปี่ยมยานพาหนะ"¹⁵ และได้มีการแก้ไขปรับปรุงส่วนราชการกรมตำรวจเรื่อยมาในครั้งที่ 6 นั้นนับได้ว่าเป็นการจัดตั้งกอง"ทะเบียน"ขึ้นโดยเฉพาะ ก็มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2503 ประกาศลงวันที่ 13 กันยายน 2503 ให้"กองทะเบียน"ขึ้นตรงต่อกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มี 3 กองกำกับและกองกำกับการ 3 แบ่งออกเป็น 4 แผนกคือ แผนกทะเบียนรถยนต์ แผนกใบขับขี่รถยนต์ แผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์และแผนกยานพาหนะหัวเมืองแต่ละแผนกก็แบ่งหน้าที่การงานออกไปตามความจำเป็น ถึงกับแบ่งส่วนราชการต่อไป

15. สมาน ฐปยุตต์, พ.ศ. จ., กิจการของกองทะเบียน เอกสารแบบแผนความรู้ของกรมตำรวจ อนุทินที่ 119, (พระนคร:โรงพิมพ์ตำรวจ, 2500), หน้า 691.

ที่มา พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ พ.ศ. 2508

หมายเหตุ ส. คือ กองตำรวจสันติบาล, รฟ. คือ กองตำรวจรถไฟ, รน. คือ กองตำรวจน้ำ
 ป. คือ กองปราบปราม, ท. คือ กองทะเบียน, ทว. คือ กองทะเบียนประวัติอาชญากร
 พฐ. คือ กองพิสูจน์หลักฐาน, ปม. คือ กองตำรวจป่าไม้, ทล. คือ กองตำรวจทางหลวง

ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าจาก"แผนกทะเบียนรถ สอบความรู้ จักรเย็บยานพาหนะ" ในปี พ.ศ.2475 มาเป็น"แผนกรถยนต์และล้อเลื่อน"ในปี พ.ศ.2491 และต่อมาเป็นหน่วยงานขึ้นกองบังคับการ คือ"กองทะเบียน"โดยกองกำกับการ 3 มีหน้าที่ควบคุมรถยนต์ในปี พ.ศ.2503 นับได้เป็นเวลาถึง 28 ปีเศษ เป็นการแสดงถึงวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลง การจัดองค์การในกรมตำรวจได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความเจริญในด้านเศรษฐกิจสังคมและการบริหารราชการของประเทศไทยเป็นสำคัญ และต่อมาก็จะมีการโอนการควบคุมรถยนต์จากกองทะเบียน ไปขึ้นอยู่กับกระทรวงคมนาคม ซึ่งผู้เขียนจะได้กล่าวในบทนี้ต่อไป

3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของกองทะเบียนในส่วนที่เกี่ยวกับรถยนต์

เพื่อความกระจ่างในเรื่องหน้าที่ของกองทะเบียน ตามผังแบ่งส่วนราชการที่กล่าวมานั้น จะได้อธิบายถึงหน้าที่ของกองทะเบียนโดยย่อๆดังต่อไปนี้

กองทะเบียน เป็นกองขึ้นกองบังคับการ ขึ้นอยู่กับกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง แบ่งหน้าที่รับผิดชอบออกเป็น 3 กองกำกับการ แต่ละกองกำกับการ มีหน้าที่ดังนี้

กองกำกับการ 1 รับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการของกองทะเบียน งานเกี่ยวกับกฎหมายอาชญากรรม และงานเกี่ยวกับกฎหมายล้อเลื่อน

กองกำกับการ 2 รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายโรงรับจำนำ กฎหมายกำของเกา กฎหมายโรงแรม กฎหมายเรียไร กฎหมายปรานโสเกติ และกฎหมายภาพยนตร์

กองกำกับการ 3 รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายรถยนต์โดยตรง แบ่งงานออกเป็น 4 แผนก คือ

แผนกทะเบียนรถยนต์ มีหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับยานพาหนะทางบก ที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักร (เว้นรถราง รถไฟ) เช่น เกี่ยวกับการจดทะเบียนรถยนต์ ต่ทะเบียนประจำปี ประจำวง โอนหรือแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ เปลี่ยนประเภทยานพาหนะ รับแจ้งการย้ายเข้าหรือย้ายออกของรถยนต์ทุกประเภท เก็บรวบรวมบัญชีและการจำหน่ายยานพาหนะของผู้ที่สูญหรือนำรถยนต์เข้ามาจำหน่าย หรือสร้างขึ้นเพื่อจำหน่าย ทำสถิติจำนวนยานพาหนะและทางบประมาณ

รายได้ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและธนบุรี ออกหนังสือค้ำทางให้แก่ยานพาหนะที่ยังไม่ได้จดทะเบียน เพื่อ
เกินทางไปจดทะเบียนยังจังหวัดต่างๆ ได้แบ่งหน้าที่ออกเป็นหมวดๆ มีหมวดทะเบียนรถยนต์ หมวด
ภาษีรถยนต์ หมวดจ่ายแผ่นป้ายเลขทะเบียน และหมวดสถิติและเบ็ดเตล็ด

แผนกขับขีรถยนต์ มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ของผู้ยื่น
เรื่องราวเพื่อขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์ หรือใบอนุญาตขับรถยนต์ระหว่างประเทศ เก็บเงินใน
การออกใบอนุญาตชนิดต่างๆ เก็บรักษาเอกสารต้นเรื่องราวในการขออนุญาตขับรถยนต์ ได้แบ่ง
หน้าที่ออกเป็นหมวดๆ มีหมวดทะเบียนขับขี หมวดตรวจสอบสายตาปฏิบัติกริยา หมวดสอบความรู้ข้อบังคับ
การจราจร หมวดสอบความรู้ความสามารถในการขับขีรถ และหมวดสถิติและเบ็ดเตล็ด

แผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ มีหน้าที่ตรวจขังน้ำหนัก ตรวจความมั่นคงแข็งแรง
เรียบร้อยของยานพาหนะ เพื่อการจดทะเบียน ต่อทะเบียน โอนทะเบียน หรือการแจ้งย้ายและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์ หรือการนำรถยนต์ไปต่างประเทศ ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ในการตรวจสอบสภาพรถยนต์นั้น นอกจากจะทำการตรวจที่กองทะเบียน
แล้ว ยังให้เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจให้แก่หน่วยราชการ องค์กร บริษัทห้างร้าน ที่มีรถยนต์อยู่
ในครอบครองเป็นจำนวนมาก ในเวลาออกราชการอีกด้วย ได้แบ่งหน้าที่ออกเป็นหมวดๆ มีหมวด
ตรวจสอบสภาพรถ หมวดคำนวณน้ำหนักรถยนต์ และหมวดสถิติและเบ็ดเตล็ด

แผนกยานพาหนะหัวเมือง มีหน้าที่ทำฎีกาเบิกสิ่งของเครื่องใช้ ให้แก่นายทะเบียน
ยานพาหนะประจำจังหวัดต่างๆ เพื่อใช้ในการจดทะเบียนยานพาหนะ ตรวจสอบเอกสาร เกี่ยวกับ
การเรียกเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และค่าเครื่องหมายต่างๆ พิจารณาข้อหาหรือ โต้ตอบ ทักท้วง
แก่นายทะเบียนประจำจังหวัด จัดทำสถิติจำนวนยานพาหนะและงบประมาณรายไก่อประจำงวด
ประจำปี ที่ว่าราชอาณาจักร (นอกจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและธนบุรี) ได้แบ่งหน้าที่ออกเป็นหมวดๆ มีหมวด
เอกสารและบัญชี และหมวดตรวจสอบฎีกาเบิกสิ่งของต่างๆ 16.

16. กรมตำรวจ, ระเบียบ กำหนดหน้าที่การงาน ในกรมตำรวจ พ.ศ. 2508 ลงวันที่ 27 สิงหาคม
2508 (พระนคร : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2508) , หน้า 128

3.3 ประเภทของรถยนต์ที่อยู่ในการควบคุมของกรมตำรวจ กรมตำรวจได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ควบคุมรถยนต์ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ในสาระสำคัญของกฎหมายรถยนต์นั้นมุ่งถึงการที่จะควบคุมในด้านความปลอดภัยของ "ตัวรถยนต์" เช่น เครื่องอุปกรณ์ประจำรถและการใช้รถยนต์ก็มุ่งถึง "ตัวบุคคล" เพื่อให้บุคคลที่จะขับรถได้อย่างปลอดภัย ตลอดทั้งวิธีการ เรียกเก็บค่าภาษีและค่าธรรมเนียมส่งเป็นรายได้ให้แก่รัฐ แต่ก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2497 ที่จะมีพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกนั้นรถยนต์ทุกชนิดทุกประเภทกรมตำรวจควบคุมทั้งด้านการบริการและความปลอดภัย ครั้นเมื่อมีพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497 แล้ว ทางกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ยังซากำตั้งเจ้าหน้าที่และสถานที่ จึงไม่อาจจะควบคุมและให้บริการแก่ประชาชนได้ทั่วถึงฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องทำไปก่อน จนกระทั่งเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2509 จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497 บังคับในเขตทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

ฉะนั้น จึงจำกัคขอบเขตใ้การรถยนต์ที่กรมตำรวจมีหน้าที่จะต้องบริหารหรือควบคุมในปัจจุบันนี้เป็นรถยนต์รวมทั้งรถพ่วงที่มีน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 2,000 กิโลกรัม เช่นรถบรรทุกที่ใช้กิจการส่วนบุคคล หรือรถโดยสารที่ใช้ในกิจการค้าของส่วนบุคคล เป็นต้น หากเป็นรถที่มีน้ำหนักเกินกว่า 2,000 กิโลกรัมอยู่นอกขอบเขตของงานในหน้าที่ของกรมตำรวจโดยผู้ที่ครอบครองหรือเป็นเจ้าของต้องไปดำเนินการ ขออนุญาตประกอบการขนส่งกับกรมการขนส่งทางบกต่อไปส่วนกรมตำรวจเป็นเพียงผู้รวบรวมภาษีและค่าธรรมเนียมทางๆส่งรัฐ เมื่อเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกตรวจสอบสภาพรถยนต์และความถูกต้องมาแล้วนายทะเบียนยานพาหนะมีหน้าที่ออกทะเบียนแผ่นป้ายให้แก่รถยนต์ เหล่านั้นต่อไป

4. ความหมายของคำว่า"ควบคุม"และคำนิยามต่างๆ

4.1 ความหมายของคำว่า"ควบคุม" เพื่อที่จะทราบรายละเอียดงานในหน้าที่ของกรมตำรวจเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป จึงเป็นการสมควรที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำว่า "ควบคุม" เสียก่อนเพราะความหมายทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีแนวความคิดแตกต่างกัน

ภาษาไทย คำว่า "ควบคุม" หมายถึง ดูแล หรือ กำกับ ^{17.}

ภาษาอังกฤษ คำว่า "ควบคุม" มีความหมายหลายประการ ความหมายเดิม หมายถึง การตรวจตราจากทะเบียน หรือบัญชีเปรียบเทียบกัน ความหมายปัจจุบัน หมายความว่า การตรวจตรา วางระเบียบ กำหนด ออกข้อบังคับ เป็นต้น นอกจากนั้นยังหมายความว่า การทดสอบหรือ พิสูจน์ สอบสวนโดยการ เปรียบเทียบ หรือค้นคว้า หรือเรียกมาตรวจสอบ สอบถาม หรือการบริหาร โดยการควบคุม ยับยั้ง หรือสั่งการโดยใช้อิทธิพลเหนือกว่า มีอำนาจเหนือ ครอบงำ วางระเบียบ ข้อบังคับ เหนียวรั้ง มีกำลังมาก เป็นต้น ^{18.}

ดังนั้น การควบคุมรถยนต์ในหน้าที่ตำรวจ มุ่งถึงการตรวจสอบดูแล และควบคุมในเรื่องตัวรถยนต์ และผู้ใช้รถยนต์ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ไม่ได้มุ่งไปในทางควบคุมการขนส่ง อันเป็นสาธารณูปโภคหนึ่ง แต่ถึงแม้ว่ารัฐบาลยอมให้ออกชนจัดการ รัฐจำเป็นต้องเข้าไปควบคุม จะปล่อยปละละเลยไม่ได้ หากหน่วยราชการที่รับผิดชอบไม่อาจดำเนินการได้ หรือถึงแม้ว่าจะเป็นหน้าที่ของหน่วยราชการใด ก็ไม่อาจจะพ้นหน้าที่ของตำรวจ ในเรื่องรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในคันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตำรวจก็จำเป็นต้องควบคุมบังคับกล่าวอยู่นั่นเอง

4.2 ความหมายของคำเรียกที่ยานพาหนะต่างๆ พระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ. 2473 ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับยานพาหนะต่างๆไว้ดังต่อไปนี้ -

"รถยนต์" หมายความว่า รถซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องจักร เครื่องกล เว้นแต่
เก็นบนราง

"รถพ่วง" หมายความว่า รถที่รถยนต์ลากไปข้างหลัง ขนานข้าง หรือใส่ไปข้าง

17. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493, (พระสมุห: โรงพิมพ์สหการพิมพ์, 2498), หน้า 24

18. ถอดความโดยผู้เขียน จาก Webster's New International Dictionary, (Springer Mass: G.C. Merriam Company Publishers, 1958), p.580.

19. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 4(1), (2), ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 48 หน้า 29

"รถยนต์สาธารณะ" หมายความว่า รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือของตามประเภทดังนี้ ^{20.} -

(ก) รถยนต์ประจำทาง คือรถบรรทุกคนโดยสาร เดินทางทางที่กำหนดไว้ เรียกว่าโดยสาร เป็นรายคนตามอัตราที่วางไว้เป็นระยะทางเหี่ยวเหียวหรือหลายเหี่ยวเหียว เพื่อไปถึงพื้นที่ใดแห่งหนึ่งอันเป็นปลายทางซึ่งแจ่งกันอยู่แล้ว

(ข) รถยนต์รับจ้าง คือรถยนต์สาธารณะอื่นนอกจากรถยนต์ประจำทาง รถยนต์รับจ้างพิเศษและรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด

(ค) รถยนต์รับจ้างพิเศษ คือรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้เกินเจ็ดคนที่ใช้รับจ้างเป็นครั้งคราว

(ง) รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด คือรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคน ที่ใช้รับจ้างระหว่างจังหวัดโดยรับส่งคนโดยสารได้เฉพาะที่ที่นายทะเบียนกำหนด

"รถยนต์บริการ" หมายความว่า รถยนต์บรรทุกคนโดยสารหรือให้เช่าตามประเภทดังนี้ -

รถยนต์บริการธุรกิจ คือรถยนต์ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารระหว่างท่าอากาศยาน ท่าเรือเดินทะเลหรือสถานีรถไฟกับโรงแรมหรือที่พักอาศัยหรือที่ทำการของผู้โดยสารหรือที่ทำการของผู้บริการธุรกิจนั้น

รถยนต์บริการทัศนอาจร คือรถยนต์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใช้รับส่งคนโดยสาร เพื่อการท่องเที่ยว

รถยนต์บริการให้เช่า คือรถยนต์ที่จัดไว้ให้เช่าซึ่งมิใช่เป็นการเช่าเพื่อนำไปรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือของ

"รถยนต์ส่วนบุคคล" หมายความว่า รถยนต์ประเภทอื่นนอกจากรถยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการ

20. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2512 มาตรา 3, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86 ตอนที่ 19 (ฉบับพิเศษ), หน้า 99.

ถ้าจำกัดความตามพระราชบัญญัติรถยนต์ดังกล่าวกับคำจำกัดความตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางบกและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตามถนนซึ่งได้ทำขึ้น ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2492 (United Nations Conference on Road Motor Transport Convention on Road Traffic) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก²¹ นั้นในหลักใหญ่เหมือนกันคงแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยดังนี้

"รถยนต์" หมายถึง รถซึ่งแล่นด้วยเครื่องยนต์ของตนเองซึ่งโดยปกติใช้เพื่อการขนส่งบุคคลหรือสิ่งของบนถนน นอกไปจากยานซึ่งแล่นบนรางหรือคอกเนื่องกับล้อไต่เท้า

"รถพ่วง" หมายถึง ยานพาหนะใดๆที่ลากจูงไปโดยรถยนต์²².

5. นายทะเบียนและเจ้าพนักงานเกี่ยวกับรถยนต์

ตามพระราชบัญญัติรถยนต์กำหนดให้นายทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับรถยนต์และนายทะเบียนจะต้องเป็นเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศแต่งตั้งนายทะเบียน ผู้ช่วยนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ -

(1) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนที่วราชาณาจักร

(2) หัวหน้ากองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนผู้ช่วยที่วราชาณาจักร

(3) ผู้กำกับการ 3 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี (ในส่วนที่เกี่ยวกับรถยนต์)

(4) หัวหน้าแผนกทะเบียนรถยนต์ กองกำกับการ 3 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนผู้ช่วยประจำจังหวัด

²² กรมตำรวจ, แรงความ เรื่องพระราชบัญญัติจราจรทางบกและอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางบกและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตามถนน ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2508, (พระนคร:โรงพิมพ์ตำรวจ, 2503), หน้า 85.

หัตถ์พระนครและจังหวัดชลบุรี (ในส่วนที่เกี่ยวกับการทะเบียนรถยนต์)

(5) หัวหน้าแผนกขับขี้อยนต์ กองกำกับการ 3 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนผู้ช่วยประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดชลบุรี (ในส่วนที่เกี่ยวกับการขับขี้อยนต์)

(6) ผู้กำกับการ 1 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดชลบุรี (ในส่วนที่เกี่ยวกับล้อเลื่อน)

(7) หัวหน้าแผนกล้อเลื่อน กองกำกับการ 1 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนผู้ช่วยประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดชลบุรี (ในส่วนที่เกี่ยวกับล้อเลื่อน)

(8) ผู้บังคับการตำรวจภูธรเขต เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนยานพาหนะประจำเขตของพื้นที่ตำรวจภูธรเขตนั้นๆ

(9) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดนั้นๆ

(10) ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอเบตง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนยานพาหนะประจำอำเภอเบตง

ในกรณีที่ยุ้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ให้
ผู้รักษาการแทน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนนั้นๆแล้วแต่กรณี²³.

23. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องแต่งตั้งนายทะเบียน ฯ ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2503.
ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 64 ตอนที่ 4, หน้า 74.

6. แนวความคิดที่จะโอน กองทะเบียน กรมตำรวจ ไปอยู่กับกระทรวงคมนาคม

ปัจจุบันการควบคุมรถยนต์อยู่ในความรับผิดชอบของ 2 ส่วนราชการ ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวมาข้างแล้วว่า บรรดากฎหมายและระเบียบที่ใช้กับรถยนต์นั้น ยังไม่เป็นที่กระจ่างชัดแก่ประชาชนเท่าใดนัก ช่องทางที่จะให้บุคคลเอารัดเอาเปรียบผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมายมีมาก ในระดับหน่วยงานกรมตำรวจ และกรมการขนส่งทางบก ได้ปฏิบัติงานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด จะเห็นได้จากกรมการขนส่งทางบกขอความร่วมมือมาทางกรมตำรวจ ไม่ให้ตำรวจจราจรในต่างจังหวัด ขอตรวจใบอนุญาตขับรถของกรมการขนส่งที่ออกให้แก่คนขับรถโดยสารประจำทาง หรือขอร้องให้ตำรวจท้องที่ดำเนินการจับกุมรถเมล์เล็กที่วิ่งรับคนโดยสารทับเส้นทางของรถประจำทางสายต่างๆที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลให้เดินรถ²⁴ ทางกรมตำรวจก็ให้ความร่วมมือดำเนินการปราบปรามเป็นอย่างดี แต่ก็มิได้ประกอบการขนส่ง ใ้ร้องเรียนไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี้ เกี่ยวกับกรณีรถเมล์เล็กและรถยนต์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายวิ่งทับเส้นทางอีก และในโอกาสเดียวกับรถเมล์เล็กก็ร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากรัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี้ได้รับรายงานจากผู้ตรวจราชการ เกี่ยวกับเรื่องนี้อีก นายกรัฐมนตรี จึงส่งเรื่องให้กระทรวงคมนาคม พิจารณาดำเนินการ กับส่งเรื่องให้คณะกรรมการศูนย์สารนิเทศผลปฏิบัติราชการ (ก.ศ.ร.) พิจารณาเรื่องต่าง ๆ นั้นอีก ก.ศ.ร. ได้พิจารณาแล้ว เสนอความเห็นต่อ นายกรัฐมนตรี ว่า -

ก. เกี่ยวกับการขนส่งด้วยรถเมล์เล็กที่มีผู้ร้องขอความเป็นธรรมนั้น หากพยายามให้เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกกับกรมตำรวจ ประสานงานกันอย่างใกล้ชิดแล้ว ความเดือดร้อนจะน้อยลง โดยเฉพาะการช่วยปราบปรามจับกุมผู้ขับรถผิดประเภทไปหากินแย่งผู้โดยสารที่ได้รับอนุญาตถูกต้อง เว้น รถแท็กซี่ป้ายดำ รถบรรทุกใช้เป็นรถรับจ้างขนส่งผู้โดยสาร เป็นต้น ถ้าหากราษฎรไม่ได้รับความสะดวกแล้ว อาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อนโยบายการพัฒนาและอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางการเมืองตามมา ควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ขนส่ง ในส่วนภูมิภาค ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด

24. หนังสือกรมการขนส่งทางบกที่ กค.0300/1479 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2509

ข. เกี่ยวกับการจดทะเบียนรถยนต์ การออกใบอนุญาตให้ขับที่รถยนต์ การจับกุมผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนระเบียบ กฎหมาย ก.ศ.ร. มีความเห็นว่า ควรจะปรับปรุงให้เข้ากับหลักสากล โดยควรมีนโยบายให้ "พนักงานตำรวจ มีหน้าที่ในการปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนระเบียบ เพียงประการเดียว นอกจากนั้น ให้เป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกกับผิดชอบดำเนินการโดยตลอด ทานองเดียวกันกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการปรับปรุงกฏาสาธาณูปโภคและการจราจร เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2506 ซึ่งพาดานายกรัฐมนตรี เป็นประธาน อย่างไรก็ตามก็ เนื่องจากความรับผิดชอบของกรมการขนส่งทางบก ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมเพรียงและอัตรากำลังที่จำเป็นจะต้องเพิ่มขึ้นตามส่วน ก.ศ.ร. มีความเห็นว่า กรมการขนส่งทางบกซึ่งมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อยู่แล้ว จะได้พยายามสืบค้นนโยบายและปรับปรุงงานให้ก้าวหน้าต่อไปในระยะอันควร

ค. เกี่ยวกับปัญหาการเดินรถเมลล์เล็กตามตรอก หรือตามซอยในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ก.ศ.ร. เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ประชาชนที่อยู่ตามตรอกตามซอย ควรที่จะยอมย่นให้รถเมลล์เล็กจัดการกันเองตามสะดวก เพราะกรมการขนส่งได้ให้เจ้าหน้าที่สำรวจเส้นทางไว้หมดแล้ว และต้องรอนโยบายจากกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการเดินรถสามล้อเครื่องเสียก่อน เพราะถ้ากระทรวงมหาดไทย มีนโยบายให้รถสามล้อเครื่องไปเดินในตรอกหรือซอยแน่นอนแล้ว ก็จะเป็นการแก่งแย่งอาชีพกัน

เรื่องนี้ พาดานายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วส่งเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีได้ประชุมและลงมติ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2510 เห็นชอบกับข้อเสนอของ ก.ศ.ร. และในที่สุจริตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม(พลโท พงษ์ ปุณณกันต์) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยรถราง กฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน กฎหมายว่าด้วยรถรับจ้าง กฎหมายว่าด้วยรถลาก ไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ตามร่างพระราชบัญญัตินั้นมี 7 มาตรา ซึ่งเป็นการโอนบรรดาทรัพย์สิน หนี้สินและงบประมาณค่าใช้จ่ายค่าวัสดุ และค่าครุภัณฑ์ ของกร

ทะเบียน กรมตำรวจ และการโอนดังกล่าว นั้น จะโอนเป็นรายจังหวัด หรือโอนหลายจังหวัดพร้อมกันก็ได้²⁵ เมื่อกรมการขนส่งทางบก พร้อมทั้งจะดำเนินการตามกฎหมายเมื่อใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยทราบ และประกาศให้ประชาชนในจังหวัดนั้นทราบถึงการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน และต้องกระทำให้เสร็จสิ้นก่อน วันที่ 31 ธันวาคม 2513²⁶

6.1 การโอนงานกองทะเบียนกรมตำรวจ ในทัศนะของประชาชน เมื่อมีข่าวว่าจะมีการโอนงานกัน ปรากฏว่าประชาชนมีความสนใจมากมาย บางรายก็สนับสนุนบางรายก็คัดค้าน จนกระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เหตุใดประชาชนต้องมีใบอนุญาตขับรถยนต์ 2 ใบ มีการควบคุมยานพาหนะถึง 2 หน่วยราชการ ทำให้ยุ่งยากแก่ผู้ไปติดต่อมาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า เรื่องใบขับขี่และทะเบียนยานพาหนะนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้โอนไปยังกระทรวงคมนาคมแล้ว และขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่จะเสร็จสิ้นภายในเดือนตุลาคม 2513 เมื่อโอนกันเรียบร้อยแล้ว ปัญหาที่ผู้แทนราษฎรได้ตั้งกระทู้ถาม ก็เป็นอันหมดหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ผู้เขียนบทความนั้นได้กล่าวต่อไปว่า การโอนกองทะเบียนนี้เป็นเรื่องยึดเยื่อพอกๆกับสงครามเวียดนาม ชาวบ้านทั่วไปนึกว่า โอนกันไปเรียบร้อยแล้ว จู่ๆก็ไต่ถามรัฐมนตรี คอบกระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรื่องของเรื่องก็จะดึงกันไปดึงกันมา เหมือนการสอบสวน กระทั่งเหนื่อยแรง แล้วมานั่งเจรจากันใหม่ บ้านเมืองเราเป็นประเทศนอกตำราการบริหารจริงๆ คณะรัฐมนตรีมีมติไปแล้ว ก็หน้าที่กระทรวงมหาดไทยจะเสนอคณะรัฐมนตรีทบทุนการโอนกองทะเบียนใหม่ โดยอ้างว่า ถ้าโอนไปทั้งหมดในทางปฏิบัติ กระทรวงคมนาคมจะกระทำไม่ได้ทั้งหมด ควรแบ่งให้ฝ่ายตำรวจทำด้วย โดยกรมตำรวจเอาทะเบียนรถยนต์ที่ี้นาน

25. หนังสือกระทรวงคมนาคมที่ คค.0300/8730 เรื่องเสนอร่าง พ.ร.บ.โอนการบริหารงานกรมตำรวจ ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2510

26. กรมการขนส่งทางบก, การควบคุมการขนส่งทางถนนของประเทศไทย, (พระนคร: โรงพิมพ์สหกรณขายส่ง, 2512), หน้า 90

เล็ก เช่น รถยนต์ส่วนบุคคลและรถแท็กซี่ เป็นต้น หากรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องเปลี่ยนแปลง
มติของตัวเอง เหมือนกับเรื่องพิมพ์ดีดปะติดปะต่อที่เคื่อก่อนต้องเข้าคณะรัฐมนตรีนั้น ทั่วไปมติของ
คณะรัฐมนตรีก็จะมีไม่มีความหมายอะไรเลย เสียเวลาประชุมและมีคณะกรรมการต่างๆไปเปล่าๆ 27.

6.2 คณะรัฐมนตรีมีมติแบ่งงานทะเบียนรถยนต์ออกเป็น 2 กระทรวง รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย(นายฉวีล สุทรสารทูล) ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์
ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงคมนาคมแบ่งงานทะเบียน
ยานพาหนะกันคือ ยานพาหนะรถยนต์ประเภทส่วนบุคคล รถแท็กซี่ รถยนต์สามล้อเครื่อง เป็น
หน้าที่ของกองทะเบียน กรมตำรวจ ยานพาหนะประเภทรถยนต์ประจำทางทั้งในต่างจังหวัด
และในจังหวัดพระนครธนบุรี รถยนต์บรรทุก รถยนต์สองแถว เป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก 28.

ผู้เขียนได้ติดตามเรื่องนี้มาตลอดเวลา เรื่องการจะโอนหรือไม่โอนกองทะเบียน
นั้นเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นปัญหาเท่าใดนัก ปัญหาอยู่ที่ว่าจะมีวิธีการอย่างไรที่จะ
จะให้มีการควบคุมรถยนต์อย่างมีประสิทธิภาพ จะทำอย่างไรให้ประชาชนผู้เสียภาษีและค่า
ธรรมเนียมเกี่ยวกับรถยนต์ได้รับความสะดวกรวดเร็ว เมื่อมีการลักขโมยรถยนต์ก็ได้รับ
การเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ติดตามเอาทรัพย์สินนั้นคืนมาได้พอสมควรดีกว่าที่จะคิดเรื่องอื่นถึงแม้
ว่าจะเป็นส่วนบกพร่องของการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในส่วนราชการนั้นก็เป็นเรื่องต้องแก้ไขตัว
บุคคลและปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น ประยูร จรรย์วาทย์ 29. ได้เขียนการทูลต่อผู้บริหาร
บ้านเมืองว่า "อยู่ร่วมกันอย่างสันติ" และ "มือใครยาว" (ตามภาพผนวกที่ 3 และที่ 4) และผู้เขียน
จะได้ใช้ภาพการทูลของประยูร จรรย์วาทย์ประกอบเรื่องราวในการเรียบเรียงเรื่องต่อไป

27. กীরติ (นามแฝง). การโอนกองทะเบียน, หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 18 กรกฎาคม
2513, หน้า 8.

28. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 3 พฤศจิกายน 2513, หน้า 1.

29. ประยูร จรรย์วาทย์ ได้รับรางวัลแมกไซไซ จากมูลนิธิฟิลลิปปินส์ ในฐานะที่ใช้ปลายปากกา
ปลายก้าน สร้างภาพหรือและความสำเร็จในการป้องกันผลประโยชน์ของสาธารณชนอย่างตรงไป
ตรงมา สามารถที่จะห้ทัศนความจริงใจอย่างสุภาพ กล้าหาญและให้ความรู้สึกทางศิลปะจึงได้รับ
รางวัลแมกไซไซ เป็นจำนวนเงิน 200,000 บาท และเป็นผู้นำเกียรติมาสู่ประเทศไทยด้วย

สรุป

นับแต่ปีโคลาส กูโยท์ ชาวฝรั่งเศสได้ประดิษฐ์รถยนต์ชนิดสามล้อวิ่งไค้เป็นต้นแรกของโลกในปี ค.ศ. 1769 และต่อมาก็มีการแข่งขันประดิษฐ์รถยนต์ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งเฮนรีฟอร์ด ชาวอเมริกันได้ประดิษฐ์รถยนต์ออกจำหน่ายในราคาถูกในปี ค.ศ. 1893 ซึ่งเป็นระยะห่างกันประมาณถึง 124 ปี จึงมีการใช้รถยนต์กันในต่างประเทศทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกาอย่างแพร่หลาย รถยนต์ที่จะเข้ามาเป็นครั้งแรกในประเทศไทยก็ราวปี ค.ศ. 1899 หลังจากชาวยุโรปประดิษฐ์รถยนต์ไปแล้วประมาณ 130 ปี การที่มีรถยนต์วิ่งในกรุงเทพมหานครในรัชสมัยรัชกาลที่ 5 นั้นเป็นของแปลกและใหม่ จึงไม่มีความยุ่งยากในเรื่องการจราจร เพราะถนนหนทางเช่นถนนเจริญกรุงและถนนอื่นๆมีเพียงพอที่ให้รถยนต์วิ่งประกอบคัวในเวลานั้นในประเทศไทยมีรถยนต์ไม่มากเหมือนในปัจจุบัน

หลังจากที่มีผู้นิยมใช้รถยนต์มากขึ้นจนกระทั่งรัฐบาลต้องมีกฎหมายรถยนต์ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย กฎหมายรถยนต์และกฎหมายจราจรนั้นได้นำแบบอย่างของยุโรปมาใช้แต่ได้แก้ไขให้เหมาะกับสังคมไทย การควบคุมรถยนต์ในสมัยนั้นไม่สู้จะมีความยุ่งยากและสืบสนเท่าไค้นัก แต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจทำให้เศรษฐกิจและสังคมของคนไทยเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว มีการใช้รถยนต์ เครื่องจักรกล เครื่องทุ่นแรงต่างๆอย่างมากมาย และต่อไปจะทำให้ความสืบสนวุ่นวายในการควบคุมรถยนต์มากยิ่งขึ้น การที่จะควบคุมรถยนต์ให้ไค้ผลมีประสิทธิภาพเหมือนในต่างประเทศที่มีการใช้รถยนต์มาก่อนประเทศไทยนั้น เป็นสิ่งที่ไม่เหลือความสามารถของคนไทยแม้ว่าจะขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการควบคุมก็ตามหากว่าทุกองค์การและประชาชนไค้ร่วมมือร่วมใจกัน และผู้บริหารประเทศหรือขององค์การนั้นยอมเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือไค้มีการตัดสินใจอย่างถูกต้องที่มีเจตนาจะควบคุมรถยนต์ให้ไค้ผล ไค้องค์การของรัฐทางปฏิบัติงานคัวความมีอัสถัย รวดเร็วมีประสิทธิภาพพร้อมคิชอบคอบประชาชนผู้เสียภาษีอากรให้แก่รัฐ ประชาชนเป็นพื้นฐานของสังคมไม่ว่าบ้านเมืองนั้นจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา การที่จะเปลี่ยนคัวผู้บริหารส่วนราชการ เพื่อ

แก่ชอกชวหาของประชาชนในประการต่างๆนั้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น ไม่บังเกิด
 ผลดีในระยะยาวแต่ประการใด การที่จะแก้ปัญหาได้ในเรื่องการควบคุมรถยนต์นั้นจำเป็นจะ
 ต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงระบบการควบคุมด้วยสมองกล เครื่องจักรกลเข้ามาใช้ในกิจการเพื่อ
 เป็นการแบ่งเบาภาระเจ้าหน้าที่ ในโอกาสเดียวกันก็ต้องแจ้งให้ประชาชนทราบและพร้อมที่จะให้
 ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ปัญหาในการควบคุมรถยนต์ เช่น เรื่องการจราจร เป็นต้น ถ้าระดับ
 ผู้บริหารไม่เปลี่ยนแปลงคั้งกล่าวนั้นก็เป็นเรื่องหวังได้ยากมากที่จะเห็นความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 ร้อยในสังคมไทยต่อไป ผู้เขียนจะได้เสนอข้อเท็จจริงในการควบคุมรถยนต์ในหน้าที่ของตำรวจ
 ในบทต่อไป